

PRECA

TIONES ALIQVOT

celebriores, è sacris Biblijs de=
sumptæ, ac in studiosorum
gratiâ lingua Hebraica,
Græca, & Latina in
Enchiridij for=
mulam re=
dactæ.

*

SEB. GRYPHIO GERM.
EXCVD. LVGD.
ANN. 1538

FA

264

SEB. GRYPHIUS STUDIO-
SAE INVENTVTI
SALVTEM.

I NTERIM dum summo stu-
dio doctos quosq; in libris uaria-
rum linguarum excudendis iuuare sa-
tagimus, Præposterum omnino insti-
tutum fore luce clarius est, nisi in pri-
mis teneræ consuleremus ætati, Quæ
quum in uniuersum ad omnia sequax
sit, studiaq; moribus per reliquam æta-
tem referat: Non aliunde augustius
opem ferri posse uel cæco apparet,
quàm hisce preculis trilinguibus, &
orthodoxis. Per quas uera simul crudi-
tio, & spiritus illabitur pietatis pa-
rens. Tu fac hoc felici exercitij genere
adulescas, neq; mea opera, nec Christi
frustraberis adminiculo. Vale.

ORATIO

ΕΥΧΗ ΚΥΡΙΑΚΗ.

ORATIO DO
MINI-
CA.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν
τοῖς οὐρανοῖς, ἁ-
γιασθήτω δὲ ὄνομά σου.
Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,
ἡμῶν τὸ θέλημά
σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, ὡς
ἐπὶ γῆς. τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον,
δός ἡμῖν σήμερον. καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφελί-
ματα ἡμῶν, ὡς καὶ
ἡμεῖς ἀφείμεν τοῖς ὀ-
φελέταις ἡμῶν. καὶ μὴ

Pater no-
ster, qui
es in cœ-
lis, sanctificet
nomē tuum.
Adueniat re-
gnum tuum,
fiat voluntas
tua, sicut in
cœlo, & in ter-
ra. Panem
nostrum quo-
tidianum da
nobis hodie.
Et remitte
nobis debita
nostra, sicut
& nos remit-
timus debi-
toribus no-
stris. Et ne

ORATIO לְמִשִּׁיחַ
CHRISTI.

אֲבִינֵנוּ

Pater noster
qui (es) in
coelis, sanctifice-
tur nomen tuum.

Adueniat regnū
tuum. Fiat uolun-
tas tua, sicut in
coelo & in terra.

Panem nostrum
quotidianum da
nobis hodie.

Et remitte no-
bis debita nostra,
sicut & nos remit-
timus debitoribus
nostris. Et ne

שְׁבַשְׁמִים יִהְיֶה
וְתִקְדַּשׁ שְׁמִיךָ
תָּבֵא מַלְכוּתְךָ
יְהִי רְצוֹנְךָ כְּבֹדְךָ
שְׁמִים וּבְכָאֲרֵץ
לְחַמְנוּ תַמְיָדֵינוּ
תֵּן לָנוּ חֵיוֹם
וּמַחֲוֹל לָנוּ אֲבִי
אֶת-חֻבֹּתֵינוּ
כַּאֲשֶׁר וְאֵנְחָנוּ
מוֹחֲלִים לָנוּ
לְחֻבֵּינוּ וְאֵל

SALVATIO

εἰς ἐνέγκῃς ἡμᾶς εἰς πει- iducas nos in
 ρασμόν. Ἀλλὰ ῥῖσαι ἡ= tentationem.
 μᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Sed libera nos
 οὐ σοῦ ὄξιν βασιλείᾳ & a malo. Quia
 ἡ δυνάμις, & ἡ δόξα, εἰς regnum & po-
 πάντες αἰῶνες. ἀμήν. tentia, & glo-
 ria, in secula
 seculorum.
 Amen.

ΑΣΠΑΣΜΟΣ

τῷ ἀγγέλῳ πρὸς τὴν
 ἁγιωτάτην πρῶ-
 τὴν.
 δένον.

SALVATIO
 angeli ad san-
 ctissimam
 uirgi-
 nem.

Χ Αἶψα κεχαριτω-
 μένη Μαρία, ὁ
 κύριος μετὰ σοῦ, Εὐλο-

A Vegra-
 tiaple-
 na Ma-
 ria. Dominus
 tecum, Bene-

ANGELICA.

facias uenire nos
in tentationem.

Sed libera
nos à
ma
lo

Amen.

חַבִּיאֲנָה בּו
בְּנִסְיוֹן : אֱלֹהֵי
הַצִּילֵנוּ מִ
מַרְעָה : אָמֵן :

ANNUNTI-
ATIO AN-
gelica.

בְּגִזְרָתָהּ
הַמַּלְאָכָה

AVe MA-
RIA ple-
na gratia domi-
nus tecum.

Benedicta

עֲלֵי

מֵרִים מִלְאָה
חַן יְחִיָּה עֲמִידָה
בְּרוּכָה אֵ

SYMBOLVM

γημυλὴ σὺ ἐν γυναιξί. dictatu i mu-
 λιabus. Et
 εὐλογημυλὸς ὁ καὶ bñdictus fru-
 ctus ventris ctus ventris
 τῆς κοιλίας σου. ΟΤΙ tui. Quoniā
 σωτῆρα ἔτεκες τῷ ψυ= saluatorē pe-
 χῶν ἡμῶν. peristi anima-
 rum nostrarū.

ΣΥΜΒΟΛΟΝ ΤΩΝ SYMBOLVM
 ἁγίων ἀποστόλων. sanctorum a-
 postolorū.

ΠΙΣΕΥΩ Εἰς Θεόν Redo in
 πατέρα πάντων deū pa-
 τῆρα, ποιητὴν οὐρα= trem o-
 νιστοῦ καὶ γῆς. καὶ εἰς Iη= mnipotētem,
 σου Χριστόν υἱόν αὐτοῦ factorem coe-
 ἑνα μόνον κ/ριορ ἡμῶν li & terræ. Et
 συλληφθέντα ἐκ πνεύ= in IESVM
 CHTISTVM
 filiū eius uni-
 cum dominū
 nostrum. Cō-
 ceptum ex spī

tu in mulieribus.

Et benedictus
fructus uentris tui
IESVS CHRI-
STVS,
Amen.

את בְּנֵשִׁים !
וּמְבוֹרָה פְּרִי
בְטֶנֶה יֵשׁוּעַ
מִשִּׁיחַ אֱמֵן !
אֱמֵן חַל מִיָּדֶי
מִשִּׁיחַ

FIDES DI-
scipulorum
Christi.

Ego credo in
deum pa-
trem potentem o-
mnia, creatorem
coeli & terræ. Et
in Iesum Christum
filium eius unicū
dominum nostrū.

Qui conceptus
est de spiritu

וּמִאֱמֵן
בְּאֵל
אֵת-אֵב יְבוּל
כָּל אֵת-בוֹרָא
הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ !
וּבִישׁוּעַ מִשִּׁיחַ
כֶּנֶס מִיִּחוּד א
אֶרֶוֹנָה : ש
שִׁנְגָשִׁם מִרוּחַ

SYMBOLVM

ματ	Θ	ἁγίος, γεννηθέν	ritu sancto:
τα	ἐκ	Μαρίας ὁ	Natū ex Ma
ν	ς,	παθόντα ἐπὶ Πον	ria uirgine,
τίς	Πιλάτου,	θανόντα	Passum sub
Θ	ταφέντα,	καθελθόντα	Pontio Pila-
τα	εἰς ᾠδὴν,	τῇ τρίτῃ	to, mortuum
ἡμέρας	ἀναστάντα	ἐκ νεκ	& sepultum,
ρῶν,	ἀνελθόντα	εἰς	Descendentē
οὐρανούς,	καθιστόμενον	ἐν δεξιᾷ	ad inferos,
τῷ	πάτρι	ὡς	Tertia die re-
τοῦ	κατα	ῥα	surgentem ex
λα	ἔρχομαι	ζών	mortuis, Ascē
τας	καὶ	νεκρούς.	dentem in cœ
εἰς	πνεῦμα	ἅγιον,	los, Sudentē
		εἰς	in dextera pa
			tris omnipo-
			tentis, Vnde
			uēturus est iu
			dicare uiuos
			& mortuos.
			C R E D O in
			spiritum san-
			ctum, in

חֲקֹרֶשׁ נֹלָד מִמָּרִים בְּתוֹלָה

sancto, Natus ex
Maria uirgine.

Passus sub Pontio
Pilato, ad lignum

fixus, mortuus &
sepultus. Descen-

dit ad infernū, ter-
tia die resurrexit

à mortuis. Ascen-
dit ad cœlos, se-

det ad dexterā dei
patris omnia potē-

tis. Et inde ueniet
ad iudicandum ui-

uos & mortuos.
Ego credo in spi-

ritum sanctum,
אֲנֹכִי מֵאֲמִין בְּרוּחַ חֲקֹרֶשׁ !

נֶעֱנָה תַּחַת פּוֹנְטוֹ

סִיאוֹ פִּילָטוֹ

לְעֵץ נִדְקָר מֵת

וְנִקְבָּר ! יֵרָד

לְשָׂאוֹל שְׁלֵי

שֵׁי יוֹם קָם

מִמֵּתִים ! עָלָה

אֶל-שָׁמַיִם יֹשֵׁב

לִימִין הָאֵל-

אֵב כָּל יִבְלֵ !

וּמִשָּׁם יָבֹא לְ

לְשִׁפּוֹט אֶת-

חַיִּים וּמֵתִים !

אֲנֹכִי מֵאֲמִין בְּרוּחַ חֲקֹרֶשׁ !

CANTICVM

ἁγίαρ ἐκκλησίαρ καθολικῶν, ἁγίωρ κοινω-
νίαρ, ἄφεσιρ ἁμαρτιῶν,
σαρκὸς ἀνάστασιρ, ζωὴν
αἰώνιον. Ἀμὲν.

sanctā eccle-
siam catholi-
cam, Sancto-
rum commu-
nionē, Remis-
sionem pecca-
torum, Car-
nis resurrecti-
onem, Vitam
æternam.
Amen.

ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟ

ΤΟΚΟΥ.

CANTICVM
Deiparæ.

Μεγαλύνῃς ἡ ψυ-
χή μου τὸν κν-
ρισίον. Καὶ ἠγαλλίασέ ὁ
πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ
θεῷ ᾧ σωτήρ μου.
Ὅτι ἐπέλεξεν ἐπὶ τῷ

Magnificat
animæ
meæ dñm.
Et exultauit
spiritus meus
in deo saluta-
ri meo. Quia
respexit ad

VIRG. MARIAE.

Sanctam congrega-
tionem uniuer-
salem. Communio
nem sanctorum.

Remissionem pec-
catorum. Viuifi-
cationem carnis.
Et uitam eter-
nam. Amen.

CANTICVM
MARIAE.

Magnifi-
cat ani-
ma mea dominum

Et exultauit spi-
ritus meus, in deo
salutis meae.

Quia respexit

את-קדושה ב

העצה בלליתו

את-ייהוד ה

הקדשים את-

סליחתחטאים

את-תחיית

חבשרו ואת-חיי

נצחית אמן :

שיר למרים

מגדלה

נפשי יתרה :

ועלצה רוחי

באלחי ישעיו

בי חביט ל

CANTICVM

ταπεινώσιν ὧν δούλῃς	humilitatem
αὐτῆς, ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ	ancillæ suæ,
νῦν μακαρίζοσί με πάντες	ecce enim ex
αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέν	hoc beatam
μοι μεγάλα ὁ δυνάστης,	me dicent omnes genera-
ὁ ἅγιος δὲ ὄνομα αὐτοῦ.	tiones. Quia
καὶ ἐλεῖ αὐτὸν εἰς γενεὰν καὶ	fecit mihi ma-
γενεάν, τοῖς φοβούμενοις αὐτόν.	gna qui po-
Ἐπὶ ἰσχυρίῳ αὐτῆς ἐπέθηκεν	tens est, et san-
ἰσχύος αὐτῆς ἐπὶ τὸν ἰσχυρὸν αὐ-	ctum nomen
τῆς ἐκείνης.	eius. Et mi-
Ἐπὶ τὸν ἰσχυρὸν αὐτῆς ἐπέθηκεν	sericordia e-
ἰσχύος αὐτῆς ἐπὶ τὸν ἰσχυρὸν αὐ-	ius in proge-
τῆς ἐκείνης.	niem & pro-
Ἐπὶ τὸν ἰσχυρὸν αὐτῆς ἐπέθηκεν	geniem, timē-
ἰσχύος αὐτῆς ἐπὶ τὸν ἰσχυρὸν αὐ-	tibus eum.
τῆς ἐκείνης.	Fecit robur
Ἐπὶ τὸν ἰσχυρὸν αὐτῆς ἐπέθηκεν	in brachio su-
ἰσχύος αὐτῆς ἐπὶ τὸν ἰσχυρὸν αὐ-	o, dispersit su-
τῆς ἐκείνης.	perbos cogi-
Ἐπὶ τὸν ἰσχυρὸν αὐτῆς ἐπέθηκεν	tatione cor-
ἰσχύος αὐτῆς ἐπὶ τὸν ἰσχυρὸν αὐ-	dis sui. De-
τῆς ἐκείνης.	posuit poten-

ad humilitatem ancillæ suæ, ecce enim ex hoc be-
atam me dicent omnes generatio-
nes. Quia fecit mihi magna qui
potens est, & san-
ctum nomen eius.

Et misericordia eius à progenie in
progenies, timen-
tibus eum. Fecit
potentiam in bra-
chio suo, dispersit
superbos cogita-
tione cordis sui.

Deposuit po-
tentes

לְעֲנֹת הַשְּׁפִחָה
חַנָּה גַם מִיַּעֲתָה אֲשֶׁר בְּנִי
בְלִי-דֹרִים בִּי עָשָׂה לִי גְדֹלוֹת
אֲשֶׁר כָּחַבּוּ וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ
וְחֶסֶד וּמִשְׁפָּחָה בְּמִשְׁפָּחוֹת לִי
לִירְאִיו עָשָׂה גְבוּרָה בְּזִרְעוֹ
פָּזַר זָרִים יָצַר לְבוֹ חֹרֵר גְּבָרִים מִבְּ

CANTICVM

σας ἀπὸ θρόνων, Ὡς ἵψω
 σε ταπεινούς. Πενώνοντας
 ἐνέπλησε μ' ἀγαθῶν, καὶ
 πλοῦτοντας ἐξαπέστει-
 λε κενός. Ἀντελάβετο
 Ἰσραὴλ παῖδ' οὗ αὐτοῦ,
 μνηστῆρα ἐλέσθαι. Κα-
 θὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς
 πατέρας ἡμῶν, Ὡς
 Ἀβραάμ Ὡς Ὡς Ὡς
 ματι αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶ-
 να. Δόξα πατρὶ Ὡς Ὡς,
 καὶ ἁγίῳ πνεύματι,
 Ὡς ἡμ' ἐν ἀρχῇ, Ὡς νῦν,

tes de sedibus
 & exaltauit
 humiles. Esu-
 rientes imple-
 uit bonis, &
 diuites dimi-
 sit inanes.

Suscepit Is-
 raël puerum
 suum, ut me-
 mor esset mi-
 sericordiae.

Sicut locu-
 tus est ad pa-
 tres nostros,
 ipsi Abrahā
 & semini eius
 in æuum.

Gloria pa-
 tri & filio, &
 sancto spiri-
 tui. Sicut e-
 rat in princi-
 pio, & nunc

de sede, & exal-
tauit humiles.

Esurientes im-
pleuit bonis, &
dimisit diuites ua-
cuos.

Suscepit Israël
puerum suum, re-
cordatus miseri-
cordiae suae.

Sicut locutus est
ad patres nostros
Abraham & semi-
ni eius in secula,

Gloria patri &
filio, & spiritui
sancto.

Sicut erat in
principio & nunc

מִבֵּסֵא וְרִמֵּם
אֶת-עֲנִיִּים אֶת-

רַעֲבִים מִלֵּא
טוֹבוֹת וְעֹשֶׁב וְ
עֲשִׂירִים רִיקָם!

לָקַח יִשְׂרָאֵל
נַעֲרָו זָבֵב ה
חֲסֵדּוֹ בְּאִשְׁר

דִּבֶּר לְאַבְרָהָם
אֲבֹתָהֶם וְזָרְעוֹ
בְּעוֹלָמִים!

כְּבוֹד לְאַבְרָהָם
וְלָרוּחַ הַקֹּדֶשׁ
בְּאִשְׁר חַיָּה ב

בְּרֵאשִׁית וְעַתָּה

CANTICVM

καὶ ἄς, καὶ εἰς τοὺς & semper, &
αἰῶνας ᾠὴ αἰώνων. in secula secu-
lorū. Amen.

Αμὲν.

CANTICVM
SYMEON-
NIS.

ΩΔΗ ΣΥΜΕΩΝ.

NΥΜ ἀπολνεις
τομ δόλόν σε
δέωστα καὶ δὲ ἡμά
σε ἐν ἐξέλιξ. Ὅτι εἶδον
οἱ ὀφθαλμοί μου δὲ σω
τήριόν σου. Ὁ ἡτοίμα-
σε καὶ πρόσωπον πάν
των τῶν λαῶν. Φῶς ἐς
ἀπὸ κάλυψιν ἐθνῶν, ἡ

Nunc di-
mittis
seruum
tuum dñe se-
cundum uer-
bum tuum in
pace. Quia
uiderunt ocu-
li mei saluta-
re tuū. Quod
parasti ante
faciem omni-
um populorū.
Lumen ad
reuelationem
gentium, &

et semper, et in
secula seculorum
Amen.

וְעַד וְלְעוֹלָמִי
עוֹלָמִים אָמֵן
שִׁיר לְשִׁמְעוֹן

CANTICVM
Simeonis.

עֵתָהּ

Nunc dimit-
tes seruum
tuum domine, se-
cundum uerbum
tuum in pace.

Quia uiderunt
oculi mei, salutare
tuum. Quod pa-
rasti ante faciem
omnium populo-
rum. Lumen ad
reuelationem gen-
tium, et

תְּשַׁלַּח עַבְדְּךָ
יְהוָה בְּרַבְרָה
בְּשָׁלוֹם
כִּי
רָאָה עֵינַי
תְּשׁוּעֶתְךָ
אֲשֶׁר חֲבִינֹת
לִפְנֵי כָל-
עַמִּים
לְגִלּוֹת גּוֹיִם
וְאַתָּה כֵּן

CANTICVM

δόξα λαῷ σου Ισραήλ. gloriam ple-
 bis tuæ Israël.
 Δόξα πατρί & υἱῷ. Gloria patri
 & filio.

Ω Δ Η Ζ Α Χ Α
 Ρ Ι Ο Υ .

CANTICVM
 ZACHA-
 RIAE.

Εὐλογητὸς κύριος
 ὁ θεὸς τοῦ Ισραήλ,
 ὅτι ἐπέσχετο καὶ ἐπεί-
 κσε λυτρώσιμ τῷ λαῷ
 αὐτοῦ. καὶ ἤγειρε κέρας
 σωτηρίας ἡμῖν ἐν τῷ
 οἴκῳ Δαβὶδ τοῦ πα-
 τρός αὐτοῦ. καθὼς ἐλά-
 λησε διὰ στόματος τῶν

Benedi-
 ctus do-
 minus
 deus Israël, quia
 uisitauit & le-
 cit redempti-
 onem plebis
 suæ.

Et erexit cor-
 nu salutis no-
 bis, in domo
 David pueri
 sui.

Sicut locu-
 tus est per os

ZACHARIAE.

gloriam populi tui
Israël. Gloria
patri & filio.

כְּבוֹד עַמּוֹךְ י
יִשְׂרָאֵל כְּבוֹד
לְאֵב וּלְבֶן ;

CANTICVM
Zacharie.

שִׁיר לְזִכְרוֹנָה

בְּרִידָה

Benedictus
dominus
deus Israël, quia
uisitauit & fecit
redemptionem ple-
bis sue.

יְהוָה אֱלֹהֵי י
יִשְׂרָאֵל כִּי פ
פָּקַד וַעֲשֵׂה פ
פְּרִיזוֹן עַמּוֹ ;

Et erexit nobis
cornu salutis in
domo Dauid pue-
ri sui.

וַיָּקֶם לָנוּ קַרְנֹ
יֵשַׁע בְּבֵית ד
זֵרוֹ וַעֲרֹ ;

Sicut locutus
est per os

בְּאִשֶּׁר דִּבֶּר ע
עָלַי פִּי חֵס

CANTICVM

ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος, sanctorū, qui
 προφητῶν αὐτοῖ. Σωτη prophetarum
 ρίαν δὲ ἐχθρῶν ὑμῶν, eius. Salutem
 καὶ ἐκ χειρὸς πάντων nostris, & de ma-
 τῶν μισούντων ἡμᾶς, nu omniū qui
 oderunt nos.

ποιῆσαι ἔλεος μετὰ Ad faciendā
 τῶν πατέρων ἡμῶν, cum patribus
 μνησθῆναι διαθήκης αἰε memorari testa-
 γίας αὐτῶ. Ὁρκον ὅμ menti sui san-
 ὡμοσε πρὸς Ἀβραάμ cti. Iusiurādū
 τὸν πατέρα ἡμῶν, τοῦ quod iurauit
 δόναι ἡμῖν. Αφοέως ad Abraham
 ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν patrem no-
 ἡμῶν ῥυοθέντας, λαο istrū, daturū se
 berati, seruia-

חֲסִידִים וְבִיאוֹ אֲשֶׁר מֵעוֹלָם
 sanctorum ppheta חסן את־ישע
 rū eius, q̄ à seculo מאיבינו ומִיָּד
 ipsi. Salutē ex ini- כל משנא־ינו
 micis nostris, ע לעשות חסד
 de manu oīm odiē- עם־אבותינו
 tiū nos. Ad faciēdā ולזכור בְּרִיתוֹ
 misericordiā cum קדוש | את־
 patribus nostris, שְׁבוּעָה אֲשֶׁר
 ut memor esset pa וְשָׁבַע לְאַבְרָהָם
 tri sui sancti. Iusu אֲבִינוּ לְהַתָּה א
 rādum qd' iuravit אֹתוֹ לְנוּ |
 ad Abrahā patrē לְמַעַן כֵּלָא י
 nostrū, daturum יִרְאֶה מִיָּד א
 se nobis. Vt sine ti אִיבִינוּ כְּלוּטִים וְעֵבֹר
 more de manu ini
 micorū nostrorū
 liberati, seruiamus

CANTICVM

Ξενῶν αὐτοῦ. Εμὸς ὁσίος mus illi.

τῆς καὶ δικαιοσύνης ἐνώ- In sanctita-
πιον αὐτοῦ πάσας τὰς te & iustitia
ἡμέρας ἐν ἡμέραις ἡμῶν. coram ipso,
omnibus die-
bus nostris.

καὶ σὺ παιδίον προ- Et tu puer p
φήτης ὑψίστου κληθήσῃ. pheta altissi-
μι uocaberis
προπρεσβυτέρῳ ἢ πρὸ προ- præibis enim
ante faciē do-
mini parare
uias eius.

ὁδοὺς αὐτοῦ. τὸ δὲ οὐνοῦ Ad dandam
sciētiam salu-
tis plebi eius,
in remissio-
nem peccato-
rum eorum.

ἐμὰ ὕδατα αὐτῶν. Διὰ Per uiscera
misericordiæ
dei nostri, in
quibus ui-
sitauit

illi. In sanctita-
te & iustitia co-
ram ipso, omnibus
diebus nostris.

Et tu puer pro-
pheta altissimi uo-
caberis, præbis e-
nim ante dominū
ad parandum ui-
as eius.

Ad dandam sci-
entiam salutis ple-
bi eius, in remissio-
nem peccatorum
eorum.

Per uiscera mi-
sericordiæ dei no-
stri, in quibus ui-
sitauit nos

לו : בקורש
וצדק לפניו
כל ימינו
ואתה בער
נביא עליון
תקרא ביה
תקרא לפני
יהוה לעד
רביר : לתת
דעת ישע ל
לעמו לסליחת
חטאיהם בעד
קרבי חסד א
אלחינו באשר
פקדנו ור

CANTICVM

ἡμᾶς ἀναστὰς ἐκ τοῦ ὕψους. nos oriens ex
alto.

Επιφάναι τοῖς ἐν σκο- Illuminare
τει καὶ ἐν σκιά θανάτου his qui in te-
καθήμενοι, τοὺς καὶ umbra mor-
τὸν θάνατον τοὺς πόδας tis sedent, ad
ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰσελῶντας. dirigēdos per
uos in
uiam pacis.

Δόξα πατρὶ καὶ υἱῷ, Gloria pa-
τρί & filio, &
ἐκ τῷ ἁγίῳ πνεύματι. scō spiritui.

Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ, καὶ in principio,
καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς & nūc & sem-
αἰῶνας τῶν αἰώνων. per, & in se-
cula se-
culo

Ἀμήν.

ᾠ
Amen.

oriens ex alto.

Ad illucescendū
illis, qui in tene-
bris & in umbra
mortis sedent, ad
dirigendos pedes
nostros in viam
pacis.

Gloria patri &
filio, & spiritui
sancto.

Sicut erat i prin-
cipio & nunc
& semp, &
in secula
seculo
rū
Amen.

זֹרֵחַ מִמְרוֹם
! לְתָאִיר לָחֵם
אֲשֶׁר בַּחוֹשֶׁה
וְיַצְלִימוֹת יְיָ
יוֹשְׁבֵימָם לָה
לְחַדְרֵיהָ רַג
רַגְלֵיהָ בְּדֶרֶךְ
שְׁלוֹם! כְּבוֹד
לְאָב וּלְבֶן וְלִ
וְלָרוּחַ הַקֹּדֶשׁ
בְּאֲשֶׁר הָיָה בִּ
בְּרֵאשִׁית וְעַתָּה
וְעַד וְלְעוֹלָמֵי
עוֹלָמִים אָמֵן

SEPTEM

POENITEN

SEPTUAGINTA VULGATA
INTERPRETES. AEDITIO.

Κύριε μὴ ὀργίσθης
μὴ σὺ ἐλέγξῃς
με, μὴ δὲ τῇ ὀργῇ σου
παυρῶνός με.

Ελέησόν με κύριε ὅτι
ἀσθενής εἰμι, ἰάσθαι με
κίριε ὅτι ἐταράχθη τὰ
ὀστέα μου.

καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταρά
χθη σφόδρα, ὅτι σὺ κύριε

Domine ne
ne
in furo
re tuo arguas
me, neq; in
ira tua corri
pias me.

Miserere mei
dñe qm̄ infir
mus sum, sa
na me domine
quoniam con
turbata sunt
ossa mea.

Et aīa mea
turbata ē ual
de, & tu dñe

PSALMI

TIALES.

M. SANCTIS
PAGNINI.

HEBRAICA
VERITAS.

Domine ne
in furore
tuo arguas me, et
ne in ira tua cor-
ripias me.

Miserere mei
domine quoniam
debilis sum, sa-
na me domine,
quoniam territa
sunt ossa mea.

Et anima mea
terrata est ualde,
et tu domine

יְהוָה

אֵל-בְּאַפִּי תוֹר
הַזְבִּיחֵנִי וְאַל-

תַּחֲמִידֵךְ תִּסְרֵנִי

תְּנֵנִי יְהוָה

כִּי אֲמִלֵּל אֱנִי

וְכַאֲנִי יְהוָה כִּי

זָכַחְלוּ עֲצָמַי

וְנַפְשִׁי זָבַחְלָה

מֵאֵר וְאַף יְהוָה

ἔως ποτε .

Επίστρεψον κύριε ῥῆξαι
τὴν ψυχὴν μου, σῶσόν
με ἕνεκεν τῆς ἐλέους σου.

ΟΤΙ Οὐκ εἰμι ἐν τῷ
θανάτῳ ὁ μνημονεύων
σου, ἐν ᾧ θεὸς ἀσπείρει
τὴν ὁμολογήσειταί σοι;

Εκοπίασα ἐν θεῷ σε
ναυμῶν μου, λήσω καθ'
ἐκείνῳ νύκτα τὴν κλί-
νῃ μου, ἐν δάκρυσι μου
τὴν σωματὴν μου βρέξω.

Εταράχθη ἀπὸ θυμοῦ

usquequo?

Conuertere
domine eripe
animā meam
saluū me fac
propter mise-
ricordiā tuā.

Quoniam
nō est in mor-
te qui memor
sit tui, in in-
ferno autem
quis cōfitebi-
tur tibi?

Laboraui in
gemitu meo,
lauabo per sin-
gulas noctes
lectū meū, la-
chrymis meis
stratū meum
rigabo.

Turbatus
est a furore

usq; quo (conteres
me?)

Reuertere domi
ne eripe animam
meam, serua me
propter misericor
diam tuam.

Quoniam nō est
in morte memoria
tui, in sepulchro,
quis confitebitur
tibi?

Laboravi in ge
mitu meo, natare
feci omni nocte le
ctum meū lachry
mis meis, stratum
meum liquefeci.

Caligauit præ ira

עַר-מִתִּי !
שׁוּבָה יְהוָה
חֲלַצַח נַפְשִׁי
אֲדֹשִׁיעֵנִי לִמְ
לָמְעוֹן חֶסֶדְךָ !
כִּי אִין בְּמֹות
זְבַדְךָ בְּשֹׂאוֹל
מִי יוֹדֶה-לָּךְ !
יַגִּיעֵתִי וּבִאֲנֹחֵתִי
אֶשְׁחָח בְּכָל-
לַיְלָה מִטָּתִי
בְּדַמְעֵתִי עַר
עַרְשִׁי אֶמָּסָה !
עֲשֵׂשָׁה מִבְּ
מִבְּעַס עֵי

ὁ ὀφθαλμός μου, ἔπαυ
λαλώθημι ἐν πᾶσι τοῖς
ἐχθροῖς μου. oculus meus,
inueteravi in
ter omnes
inimicos
meos.

Ἀποστείτε ἀπ' ἐμοῦ πάν
τες οἱ ἐργαζόμενοι πλὴν
ἀνομίαν, ὅτι ἰσήμεσε
κύριος ἐν τῇ φωνῇ τοῦ
κλαυθμοῦ μου. Discedite a
me omnes q
uoniam exau-
diuit domi-
nus uocem
fletus
mei.

ἤκουσε κύριος τὴν δέξ
ασίαν μου, κύριος πλὴν
προσβολῆς μου προσε-
δέξατο. Exaudiuit
dominus de-
precationem
meam, domi-
nus orationē
meam susce-
pit.

Αἰσχυνθῶσιν καὶ τα-
ραχθῶσιν πάντες οἱ Erubescant
& conturben-
tur omnes

oculus meus, in=
ueterauit propter
omnes inimicos
meos.

Recedite à me
oēs operantes ini=
quitate, quoniā
audiuit dominus
uocem fletus mei.

Audiuit dominus
deprecationē me=
am, dominus ora=
tionem meam su=
scepit.

Pudore afficien=
tur, & terrebun=
tur ualde omnes

עֵינַי שְׁתָּקָה ב

בְּבֶל-צִוְרִי :

סִוְרוֹ מִמֶּנִּי ב

בְּל-פַעְלִי א

אֶזְכֹּר בִּי-שָׁמַע

יְהוָה קוֹל ב

בְּכִי :

שָׁמַע יְהוָה ת

תְּחַנְּתִי יְהוָה

תַּפְלֵתִי

יִקַּח :

יִבְשׁוּ וַיִּבְחָלוּ

מֵאֵד בְּל- א

ἐχθροί μου, ἀπὸ τῆς αἰσχύνης
 ὅντιν ἐκαταχυνθήσονται
 σφόδρα διὰ τάχους.
 inimici mei,
 conuertantur
 & erubescant
 ualde uelo-
 citer.

Μακάριοι ὧν ἀ-
 φέθηται αἱ ἀνο-
 μίας, καὶ ὧν ἐπεκαλιν-
 φήσονται αἱ ἁμαρτίαι.
 Beati quo-
 rū remif-
 ſæ sunt
 iniquitates,
 & quorum te-
 ſta ſunt pec-
 cata.

Μακάριος ἄνθρωπος ὃς οὐ
 μὴ λογίσῃται κύριος ἁ-
 μαρτίαν, οὐδὲ ἔστιν ἐν
 τῷ σώματι αὐτοῦ δόλος.
 Beatus uir
 cui non impu-
 tabit domi-
 nus peccatū,
 nec eſt in ore
 eius dolus.

Ὅτι ἐσίγησα, ἐπαλα-
 ῖσθαι τὰ ὅσα μου, ἀπὸ τοῦ
 Quoniā ta-
 cui, inuetera-
 uerunt oſſa
 mea, dum

inimici mei, con-
uertentur, pudore
afficientur subito.

אֵיבֵי יִשְׁבֹּר
יִקְשׁוּ רַגְעַי

אֲשֶׁרִי

BEatus cui
dimittitur
præuaricatio, cui
tegatur peccatum.

Beatus homo
cui non imputabit
dominus iniquita-
tem, nec est in spi-
ritu eius dolus.

Quoniam tacui
inueterauerunt
ossa mea,

וְשִׁירִי - פֶּשַׁע ב
בְּסִרְיִי חֲטָאָה !
אֲשֶׁרִי - אֵלִים ל
לֹא יִחַשְׁבֵּה יְה
יִחַנְנֶה לוֹ עֵזוֹ ר
נִאֲיוֹ בְּרוּחוֹ ר
רַמְיָה !
כִּי הִחַרְשֵׁתִי ב
בְּלוֹ עֲצָמַי ב

καὶ ἅπμ με ὅλη τὴν ἡμέραν

clamarē tota die.

Ὅτι ἡμέρας ἐν νυκτὶ

Quā die ac

ἐβαρύνει ἐπ' ἐμὲ ἡ χεὶρ

noctē graua

σου, ἐξάφνω εἰς ταλεπω

ta est sup me

ρίαν, ὃν θεὸς ἐμπαγγλυνά

manus tua,

μοι ἄκουσθαι.

cōuersus sum

in erumnā

dum cōfigit

mihi spina.

τὴν ἀνομίαν μου ἐγνώ

Delictum

meū cogni

tum feci, &

iniustitiam

meam non

abscondi.

ρίθαι, ἐπεὶ τὴν ἀμνηστίαν μου

Pro hac ora

οὐκ ἐκάλυψα.

Εἶπα ἐξαγγέλω κατ'

ἐμὲ τὴν ἀνομίαν μου θεὸς

κυρίως, καὶ σὺ ἀφῆκας τὴν

ἀσεβείαν ὅτι κηρύττεις μου.

Ἰππὸς ταύτης προσή

in rugitu meo o=
mni die.

Quoniã die ac
nocte aggrauabi-
tur sup me p̄cussio
tua, uersus est ui-
ror meus in siccita-
tes æstatis, Selah.

Peccatum meũ
cognoscere feci te
et iniquitatem me-
am non operui: di-
xi cõfitebor aduer-
sum me præuarica-
tiones meas dño,
et tu dimisisti ini-
quitatem peccati
mei, Selah.

Propter hoc

בְּשִׁאגָתִי בַל-
חֲרוֹם !

כִּי יוֹמִים וּלְיָלֵה
תִּבְכֶּה עָלַי יְיָ
וְנִחַפֶּה לְשִׁבִּי ב-
בְּחֶרְבוֹנַי ק
קִיץ סֵלָה !

חָטֵאתִי אֶרְיֶעַב
וְעֹנִי לֹא- ב
בִּסִּיתִי אֲמִירָתִי
אֶרְחַע עָלַי פ
בְּשַׁעִי לִיהוָה
וְאַתָּה וְנִשְׁאַתָּה ע
עֹן חָטֵאתִי סֵלָה
: עַל-זֹאת ית

ΞΕ) πρὸς σε πᾶσι ὅσι
 ἐν καρδίᾳ εὐδέτω.

Πληρὺ ἐν κατακλυσμῷ
 ὑδάτων πολλῶν, πρὸς
 αὐτὸν οὐκ ἐγγίᾳσι.

Σὺ μὲ εἶ καταφυγὴ
 ἀπὸ θλίψεως ᾗ περιέχου
 σκε με, δὲ ἀγαλλίαμά
 μου λυτρώσθαι με ἀπὸ τῶν
 κυκλωσάντων με.

Συνελεύω σε καὶ συμβιβώ
 σε ἐν ὁδῷ ταύτῃ ἣ πρην
 σῇ, ἐπισκευώ ἐπὶ σε τῶν
 ὀφθαλμῶν μου.

bit ad te oīs
 sc̄tūs, in tpe
 opportuno.

Verūtamen
 in diluuiο a-
 quarū multa-
 rum, ad eum
 non appro-
 ximabunt.

Tu es refu-
 gium meū a
 tribulatione
 q̄ circūdedit
 me, exulta-
 tio mea erue
 me a circun-
 datibus me.

Intellectū
 tibi dabo &
 instrua te in
 uia hac qua
 gradieris, fir-
 mabo sup te
 oculos meos.

orabit omnis misericors ad te, tempore inuentionis, dumtaxat in inundatione aquarum multarum, ad cū non pertingent.

Tu absconsio es mihi, ab angustia custodies me, clamoribus liberationis circundabis me. Selah.

Intelligere faciā te, & docebo te uiam per quam ambules, consulam tibi oculo meo.

יִתְפַּלֵּל כָּל-ח
חֲסִיד אֱלֹהֶיךָ ל
לַעֲת מִצָּא רֶק
לְשִׁטָּה מִיָּם ר
רַבִּים אֲלֵיךָ לֹא
יָגִיעַ :

אַתָּה סֶתֶר ל
לִי מִצָּר חֲצִרֵי
רֵנִי פִלֵּט חֶסֶד
חֲסֹד בְּבִנִי סֶלָה
אֲשַׁכֵּילָךְ :

וְאֶרְרֶךְ בְּדֶרֶךְ
וְנִתְּלָה אִיעֲצָה
עֲלֶיךָ עֵינִי :

Μὴ γίνεσθ' ὡς ἵππος
καὶ ἡμίονος, οἷς οὐκ ἔστι
σύνεσις.

Εἰς κημῶν ἑλθὼν χαλινῶν
τὰς σιαγόνας αὐτῶν
ἄγξαι, τῶν μὴ ἐγγεζόν-
των πρὸς σέ.

Πολλὰ αἱ μάστιγες ἔ-
μαρτυροῦσι, τὸν δὲ ἐλπί-
ζοντα ὑπὸ κήρυον ἐλπί-
σιν κλώσει. Εὐφρανθήκετε
ὑπὸ κήρυον καὶ ἀγαλλιᾶσθε
ἐν ἰσχυρί, καὶ καυχᾶσθε πάν-
τες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Nolite fieri
sicut equus
& mulus, qu-
bus non est
intellectus,

In campo &
fræno ma-
xillas eorū
cōstringe, q
nō approxi-
mant ad te.

Multa fla-
gella pecca-
toris, speran-
tem autē in
domino mi-
sericordia
circūdabit.

Lætamini
in domo &
exultate iu-
sti, & gloria-
mini omnes
recti corde.

Ne sitis sicut equus, sicut mulus quibus non est intelligere, camo & freno os eius obtura, ne appropinquet tibi.

Multi dolores erūt impio, sed sperantem in domino misericordia circundabit.

Letamini in domino & exultate iusti, & laudate omnes rectos cor de.

אל-תִּהְיֶה ב
בְּסוֹס בְּפֶרֶד א
אִין חֲכִין בְּמַתָּה
וְרָסוֹן עֲדִיו ל
לְבָלוֹם כָּל ק
קָרוֹב אֵלָיָה :

רַבִּים
מִבְּאוֹבִים לָר
לְרָשָׁע וְחֲבוּטָה
בִּיהוָה חֶסֶד י
יִסּוּבְכֶנָּה :

שִׂמְחָה בִּיהוָה
וְגִילֹה צְדִיקִים
וְתִרְוִינָה כָּל-
יִשְׂרָאֵל לֵב :

Κύριε μὴ ὀργῇ θυμῷ
σου ἐλέγξῃς με,
μὴ δὲ τῇ ὀργῇ σου παύ-
σῃς με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπά-
γησάν μοι, καὶ ἐπεσκήριζας
ἐπ' ἐμέ τῇ χειρὶ σου.

Οὐκ ἔσμι ἰασίς ἐν τῇ
σαρκί μου ἀπὸ προσώπου
τῆ ὀργῆς σου, οὐκ ἔσμι ἐξελύω
ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προ-
σώπου τῆ ἀμαρτυρίᾶς μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου
ὑπεβῆκαν τὴν κεφαλὴν μου,

Domine ne
ne
i furo
re tuo argu-
as me, neq;
i ira tua cor-
ripias me.

Qm sagittæ
tuæ infixæ
sunt mihi &
confirmasti
sup me ma-
num tuam.

Nō est sani-
tas in carne
mea a facie
iræ tuæ, nō ē
pax ossibus
meis a facie
peccatoris meo-
rum. Qm iniq-
tates mee su-
pergressæ sunt
caput meū.

יחזק

Domine ne
in furore
tuo arguas me, nec
in ira tua corripias me.

Quoniam sagittæ tuæ descenderunt in me, et descēdit super me percussio tua.

Nō est pfectio in carne mea ppter irā tuā, nō est pax ossibus meis ppter peccatum meum.

Quoniā iniquitates meæ transierunt caput meum,

אל-כִּסְפֶּךָ ה

תִּזְכֶּנִי רַב

וּבְחִמֶּיךָ הִי

תִּסְרֶנִּי

כִּי-חֲצֹב נִחַתְךָ-

כִּי נִחַתְךָ עָלַי

נִרְבָּה אֵין-

מִתֶּם בְּבִשְׁרִי

מִפְנֵי זַעַמְךָ א

אֵין-שָׁלוֹם ב

בְּעֲצָמַי מִפְנֵי

חַטָּאתַי

כִּי עֲוֹנוֹתַי עֲבָרוּ רֹאשִׁי

ὥσπερ φορτίον βαρὺ ἐβαρύν
 ἤσασα ἐπ' ἐμέ.

Προσώψισα ἃ ἐσάπην
 σὰν οἱ μώλωπές μου,
 ἀπὸ προσώπου φθι ἀφρο-
 σιώνος μου.

Ἐταλεπώσῃς ἃ κα-
 τεκάμφθην ἕως τέλους,
 ὅλῳ τῷ ἡμέραν σκυθίσω
 πάζωμ ἐπὶ θρόνῳ μου.

Ὅτι αἱ ψαῖμαί μου ἐπλή-
 ῃσιν ἐμπαιγμάτων,
 καὶ οὐκ ἔστι ἰασις ἐν τῇ
 σαρκί μου.

sicut onus
 grauegraua-
 tæ sunt su-
 per me.

Putruerūt
 & corruptæ
 sunt cicatri-
 ces meæ, a
 facie insipi-
 entia meæ.

Miser fa-
 ctus sum &
 curuatus sū
 usq; in finē,
 tota die con-
 tristatus in-
 grediebar.

Quoniam
 lūbi mei im-
 pleti sunt il-
 lusionibus.
 & non est fa-
 nitas in car-
 ne mea.

PSALMI.

sicut onus graue
grauiores fue-
runt me.

Putrucrunt, dis-
soluti sunt liuores
mei, propter stulti-
tiam meam.

Incuruauit me,
humiliauit me ue-
hemētissime, omni
die pullatus ambu-
laui.

Quoniam ilia
mea plena fuerunt
ardore, et non est
perfectio in carne
mea.

כְּמִשָּׂא כָבֵד י
יִבְכְּרוּ מִמֶּנִּי ;
הִבְאִישׁוּ
זַמְקוּ חֲבוּרָתִי
מִפְּנֵי אֵלֶתַי ;
נַעֲוִיתִי
שִׁחֹתַי עַד-מִ
מָאֵר כָּל-הַיּוֹם
קָרַר הַלְבָתִי ;
כִּי בִסְלִי
מִלֹּאִי נִקְלָה ר
וְאִין מָתָם בִּב
בְּבִשְׁרִי ;

Εκακώθην ἢ ἔταπθην
νώθην ἕως σφόδρα, ἕως ὅ-
μηρ ἅπρ σεναγμὸς τῆ καρ-
δίας μου.

Κύριε ἡναντίον σου πᾶ-
σα ἡ ὑπὸ θυμία μου, καὶ
ὁ σεναγμός μου ἅπρ σὺ
οὐκ ἀποκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη
ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς
μου, ὡς τὸ φῶς τῶν ὀφθαλ-
μῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ
ἔστι μετ' ἐμοῦ. Οἱ φίλοι
μου καὶ οἱ πλησίον μου

Afflictus
sum & humili-
atus sum ni-
mis, rugiebā
a gemitu cor-
dis mei.

Dñe ante
te omne de-
syderiū meū
& gemitus
meus a te
non est ab-
sconditus.

Cor meum
conturbatū
est, dereliquit
me uirtus
mea & lumē
oculorū me-
orū, & ipm
nō est mecū.

Amici mei
& proximi
mei

PSALMI.

Debilitatus sum
 et attritus sum ue-
 hementissime, ru-
 gij propter rugi-
 tum cordis mei.

Domine coram
 te est omne deside-
 riū meū, et suspi-
 rium meū à te non
 est absconditum.

Cor meū circūi-
 uit, dereliquit me
 fortitudo mea, et
 lumē oculorū meo-
 rum, etiā ipsi non
 sunt mecum.

Qui dilexerant
 me, et amici mei

נפגתי

ונרפתי עד-ם

מאד שאגתי

מנחמת לבי

אדני וגדל

כל-תאותי רא

ואנחתי מפני

לא-נסתרה

לבי סחרחר

עזבני כתי ו

ואור עיני גם

אם אין אתי

אחבי ורעי

ἐξεναντίας μου ἤγγισαν
 ὧς ἐσίσαν. aduersū me
 appropinq-
 uerunt & ste-
 terunt.

καὶ οἱ ἐγγισά μου, ἀπὸ
 μακρόθεν ἔσηκαν, καὶ ἐξε-
 βιάζοντο οἱ ζηῶντες τὴν
 ψυχὴν μου. Et q iuxta
 me erant de
 lōge steterūt
 & uim facie
 bāt q qrebāt
 animā meā.

καὶ οἱ ζηῶντες τὰ κα-
 τὰ μοι, ἐλάλησαν ματαί-
 ῳτητας καὶ δολιότητας ὅλην
 τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν. Et q inqui-
 rebant mala
 mihi, locuti
 sunt uanita-
 tes, & dolos
 tota die me-
 ditabantur.

Εγὼ δὲ ὥσεί κωφὸς οὐκ
 ἤκουον, ὧσεί ἄλαλον
 οὐκ ἀνοίωμι τὸ σῶμα αὐτῶν. Ego aut tāq
 furdus nō au-
 diebā, & sic
 mutus nō a-
 periesos suū

καὶ ἐγενόμην ὥσεί ἄνθρωπος
 factus sum sicut ho

è regione plagæ
meæ steterunt, &
propinquæ mei à lon-
gino steterunt.

Et illæque æ-
runt me quærētes
animam meam, &
quærētes malū me-
um locuti sunt pra-
uitates, & dolos
omni die medita-
ti sunt.

Et ego tanquā
surdus non audie-
bam, & sicut mu-
tus qui non aperit
os suum.

Et fui sicut uir

מִנְגַּר נִגְעִי י
יַעֲמִדוּ וְקִרְבִּי
מִבְּהֶקַּע עֲמִידוֹ
וַיִּנְקֹשׁוּ

מִבִּקְשֵׁי נַפְשִׁי
וְדֹרְשֵׁי רַעְתִּי
דִּבְרוּ הַגִּידוֹת ו
וְמַרְמוֹת כָּל-
הַיּוֹם יִתְגַּדְּדוּ

וַאֲנִי בַחֲרֹשׁ
לֹא אֶשְׁמָע ו
אֲבֹאֵלִם לֹא יִפְתָּח-
פִּי ו

וַאֲחֵי בְּאִישׁ

διωγῆς οὐκ ἔχω, καὶ οὐκ
ἔχω ἐν τῇ σόματι αὐτῇ
ἐλεγμούς.

Ὅτι ἐπὶ σοὶ κενύει ἔλ-
πισα, σὺ ἐβλάστη κενύει ὁ
θεός μου.

Ὅτι εἴη, μήποτε ἐπιχα-
ρῶσι μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ
ἐν τῇ ἐλπίδι ἐλθὼν πόν-
τος μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγα-
λοῦρη μόνη. Ὅτι ἐγὼ
εἰς μάστιγας ἔτοιμα, καὶ
ἡ ἀλγυνομία μου ἐνώπιόν
μου ὅτι διαπαντός.

mo non au-
diens, & nō
habēs in ore
suo redargu-
tiones. Qm̄
in te dñe spe-
raui, tu exau-
dies me dñe
deus meus.

Quia dixi,
neqñ supgau-
deant mihi
inimici mei,
& dñ cōmo-
uētur pedes
mei, sup me
magna locu-
ti sunt.

Qm̄ ego in
flagella para-
tus, & dolor
meus in con-
spectu meo
semper.

qui non audit, & nō sunt in ore eius
redargutiones.

Quia te domine
expectavi, tu exau
dies dñe deus mi.

Quia dixi, ne
forte latentior de
me, quum declina
bat pes meus, ad=
uersum me magni
ficauerunt (lin=
guam suam).

Quoniã ego ad
claudicationē pa=
ratus sum, & do=
lor meus corā me
est semper.

אֲשֶׁר לֹא-שָׁמַע
וְאֵין בְּפִיו הַ
תּוֹכַחֲוֹת !

כִּי-לִגְיָהוֹנָה
הוֹחַלְתִּי אֶתְּךָ
תַּעֲנֶנָּה אֲדֹנָי
אֱלֹהֵי !

כִּי אֶמְרֹתִי
פִּן-יִשְׁמְעֶנָּה
לִי-בְמוֹט רֶגְלִי
רַגְלִי עָלַי הִגְדִּילָהּ !

כִּי-אֲנִי לְצִלָּע
עֲבֹר וּמִבְּאוֹר
נִגְדִי תִמְרִיר !

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ
ἀναγγελλῶ, ὅτι μετρίμνησώ
ὑπὲρ φωνῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῴσι
καὶ κενυτάωνται ὑπὲρ
ἐμέ, ὅτι ἐπαληψύθησαν οἱ
μισθόντες με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες
μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν
ἐνδεδέχασθόν με, ὥστε κα-
τεδίωκομ ἀγαθοσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με
κύριε ὁ θεός μου, μὴ ἀπ-
στῇς ἀπ' ἐμοῦ.

Qm̄ iniqui-
tatē meā ego
annūciabo,
& cogitabo
pro peccato
meo. Inimi-
ci aut mei ui-
uunt & con-
firmati sunt
super me, &
multiplicati
sunt qui ode-
rūt me iniquē.

Qui retri-
buūt mala pro
bonis detra-
hebāt mihi,
qm̄ sequebar
bonitatem.

Ne derelin-
quas me dñe
deus meus,
ne discesse-
ris a me.

Quoniā iniqui-
tatem meā annun-
tiabam, timebam
propter peccatum
meum.

Et inimici mei
uiuētes roborati
sunt, & multipli-
cati sunt, odio ha-
bentes me gratis.

Et reddentes ma-
lum pro bono ad-
uersabantur mihi,
eo quod sequebar
bonum.

Ne derelinquas
me dñe deus mī, ne
clonges te à me.

כִּי-עֲוֹנִי
אֶגִּיד אֶת־אֲשָׁמִי
מִחַטָּאתַי
וְאֵיבֵי חַיִּים
עֲצָמוֹ וְרִבּוֹ
שׂוֹאֵי שָׂקָר
וּמִשְׁלַמֵּי רָעָה
חַתָּה טוֹבָה
יִשְׁטוּנִי חַתָּה
כְּדוֹפֵי-טוֹב
אֶל-חַעֲזוֹבִי
יִהְיֶה אֱלֹהֵי אֶ
אֶל-חֶרֶק
מִמֶּנִּי

Προσχε, εἰς τὴν βοήθειάν
μου, κυριε φιλῶν σωτηρίας
μου.

Ελέησόν με ὁ θεός, κα
τὰ τὸ μέγα ἔλεός σου
καὶ ἡτι το πλῆθος
τῶν οἰκτιρισμῶν σου, ὁρῶ
ληψομαι τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλῆθος πλύν\ με
ἀπὸ φιλῶν ἀνομίας μου, ὅτι
ἀπὸ φιλῶν ἁμαρτίας μου κα
θάρσιόν με. Ὅτι τὴν
ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώ
σκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου

Intende in
adiutorium
meum, dñe
salutis meæ.

Miserere
mei
deus secūdu
magnā mise
ricordiā tuā
Et secūdu
multitudinē
miserationū
tuar, dele in
iq̃tatē meā.

Amplius la
ua me ab ini
q̃tate mea et
ā p̃ctō meo
munda me.

Qm̃ iniq̃ta
tē meā ego
cognosco, et
p̃ctm̃ meum

Festina ad auxi-
lium meū, domine
ad salutem meam.

הָרַשָׁה לְעֹזְרָתִי
אֲרֹנִי תִשׁוּעָתִי

Miserere
mei deus
secundū misericor-
diā tuā, secundū mul-
titudinē miserationū
tuarū dele prae-
uaricatiōes meas.

חַנּוּנִי
אֱלֹהִים בְּחַסְדְּךָ
כָּרֹב וְחַמִּיד
מִחַה פִּשְׁעֵי

Multiplica (mi-
seratiōes tuas) ut
laues me ab iniqui-
tate mea, & à peccāto
meo munda me.

הַרְבֵּה
בְּכִסּוּי מַעֲוֹנֵי
וּמִחַטָּאתֵי ט
טַהֲרֵנִי

Quoniam prae-
uaricatiōes meas
ego agnosco, &
peccatum meum

בִּי פִּשְׁעֵי
אֲנִי אָדָע וְחַ
וְחַטָּאתֵי נָג

ἐνώπιόν μου ὅτι διέτασαν
 τός. Σοὶ μόνῳ ἡμαρτ
 ἢ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν
 σου ἐποίησα, ὥστε ἅμ δι
 καιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις
 σου, ὅτι νικήσεις ἐν τοῖς κ
 ρί
 νεοδαίσε.

Ἰδοὺ ἔγωγε ἐν ἀνομίαις συ
 νελήθην, καὶ ἐν ἀμνηστίας
 ἐκίωσέν με ἡ μήτηρ μου.
 Ἰδοὺ ὅτι ἀλήθειαν ἠγά
 πησας, τὰ ἄσκηλα ὅτι τὰ
 κρυφὰ φησισοθείας σου
 ἐδήλωσάς μοι.

corā me est
 semper.

Tibi soli
 peccaui &
 malum cor
 ram te feci,
 ut iustifice
 ris in sermo
 nibus tuis,
 & uincas cū
 iudicaris.

Ecce enim
 in iniquitati
 bus conce
 ptus sum, &
 in peccatis
 concepit me
 mater mea.

Ecce enim ue
 ritatē dilexi
 sti, incerta et
 occulta sapiē
 tiæ manifestasti mihi.

coram me est semper.

Tibi, tibi soli peccaui, & malum in oculis tuis feci, ut iustifices te quum locutus fueris, purifices te quum iudicaueris.

Ecce cum iniquitate genitus sum, & cum peccato calefacta est de me mater mea.

Ecce ueritatem uoluiisti in renibus, & occultum sapientie scire fecisti me.

וְאֵנִי תָמִיד
לִבִּי לְבָבִי
חַטָּאתִי וְחַרְעִי
בְּעֵינֶיךָ עָשִׂיתִי
לְמַעַן תִּצְדַּק
בְּדִבְרֶךָ תִּזְכָּח
בְּשִׁפְטֶךָ

הֵן בְּעֵינֶיךָ
חֹלֶלְתִּי וְכַחַטָּא
יְחַמֶּתֵנִי אֱמִין
הֵן אֱמֶת
חִפְצֶךָ בְּטַהֲרֶת
וּבִסְתֶם חֲכָמָה
תִּוְדִיעֵנִי

Ρανίζεις με ὑσώπῳ ἢ
καθαρίζῃς ὄμμα, πλυνῖς
με καὶ ὑπὲρ χιόνα λύνε
κονίζῃς ὄμμα. Ἀκοῦζεις
με ἀγαλλίασιν ἢ εὐφρο-
σύνῳ, ἀγαλλιάσονται ὅς ἐστι
πετασφνομυρία.

Αποστρέφου ὅ πρόσω-
πόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν
μου, ὅτι πάρεστι τὰς ἀνο-
μίας μου ὅτι ἐξέλειπον.

Καρδίαν καθαράν κτί-
σόν ἐν ἐμοὶ ὁ θεός, καὶ
πνεῦμα εὐθεὲς ἐγκαίνισον

Asperges
me hyssopo
& mūdabor
lauabis me
& sup niuē
dealbabor.

Auditui
meo dabis
gaudium &
lætitiā, &
exultabunt
ossa humi-
liata.

Auerte fa-
ciē tuā a pec-
catis meis,
& oēs iniqui-
tates meas
dele.

Cor mūdū
crea ī me de-
us, & spiri-
tum rectum
innoua

PSALMI.

Purificabis me
hyssopo & mun-
dabor, lauabis me
& prae niue deal-
babor.

Audire facies me
gaudium & leti-
tiam, exultabunt
ossa quæ contri-
uisti.

Absconde faci-
em tuam à pecca-
tis meis, & omnes
iniquitates meas
dele.

Cor mundum
crea mihi deus, et
spiritum rectum
innova

תְּחַטְּאֵנִי

בְּאַזְבִּיב וְאֶטְהַר

תְּבַבְסֵנִי וְיָמִ

וְיִשְׁלַג אֶלְבִּינִי

תִּשְׁמַע עֲנִי

שִׁשְׁוֹן וְשִׂמְחָה

תִּגְלֶנָּה עֲצָמוֹת

דְּבִית

תִּסְתֹּר פָּנֶיךָ

מִחַטְאֵי רָבָל

עֲוֹנֹתַי מִקָּה

לִבְטָהוֹר

בְּרָא לִי אֱלֹהִים

יִרְחַח זְכוֹן

חֶקֶשׁ בֶּקֶשׁ

ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

in uisceribus
meis.

Μὴ ἀπρῆξίῃς με ἀπὸ
τῆ προσώπου σου, καὶ ὁ
πνεῦμα σου ὁ ἅγιος μὴ
ἀντανέλῃς ἀπὸ ἐμοῦ.

Ne projic-
cias me a fa-
cie tua, &
spiritum san-
ctum tuum
ne auferas a
me.

Ἀπόδος μοι τὸ ἅ-
γαλλίασιν τῇ σωτηρίῳ
σου, ὁ πνευματικὸς ἡγεμό-
νικῳ στήξομαι.

Redde mi-
hi lætitiā
salutaris tui
& spū prin-
cipali confir-
ma me.

Διδάξω ἀνόμους τὰς
ὁδοὺς σου, ὁ ἀσεβὴς ὑπὸ
σὲ ἐπιστρέψοι.

Docebo ini-
quos vias tu-
as, & impij
ad te conuer-
tentur. Li-
bera me de
sanguinibus
deus deus sa-
lutis meæ,

Ῥῦσαι με ὅτι αἱμάτων ὁ
θεὸς ὁ θεὸς τῇ σωτηρίᾳ μου

in uisceribus meis.

Ne proijcias me
à facie tua, &
spiritum sanctita-
tis tuæ ne capias
à me.

Redde mihi gau-
dium salutis tuæ,
& spiritus uo-
luntarius confir-
met me.

Docebo præua-
ricatores uias tu-
as, & peccatores
ad te conuer-
tentur.

Erue me de san-
guinibus deus de-
us salutis meæ.

בְּקֶרְבִּי

אֶל-תְּשַׁלֵּכֵנִי

מִלִּפְנֵי וְרֹחַ

שְׁדֵי אֱלֹהִים

תִּקַּח מִמֶּנִּי

הַשִּׁיבָה לִּי

שִׂשְׁוֹן יִשְׁעֶךָ

וְרֹחַ גְּדִיבָה

תִּסְמְכֵנִי

אֶל-מִדָּה

פְּשָׁעִים רַבִּיךָ

וְחַטָּאִים אֲלֹכֶיךָ

יִשְׁוֹבוּ וְהִצִּילֵנִי

מִדַּמִּים אֱלֹהִים

אֱלֹהֵי תִשׁוּעָתִי

ἀγαλλιάσῃ ἡ γλῶσσά μου exultabit lin-
 γua mea iu-
 stitiā tuam. stitiā tuam.

κύριε τὰ χεῖλη μου ἀ- Dñe labia
 νοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου mea aperies
 ἀναγγελεῖ τὴν αἰνέσίμ σου. & os meum
 annuntiabit
 laudem tuā.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν Quoniā si
 εἶδωκα ἅμ, ὅλοκαυτώμας uoluisse fac-
 τὰ οὐκ εὐδοκίσεις. rificium de
 dissēm utiq;
 holocaustis
 non delecta-
 beris.

Θυσία τῷ θεῷ, πνεῦμα Sacrificiū
 σωπεξιμυδύον, καὶ δόξα deo spiritus
 σωπετριμυδίω. Ὁ πετα- contribula-
 τος, cor con-
 τριτὺ & hu-
 miliatū deus
 οὐκ ἐξουθενώσει. nō despiciēs.

Benigne
 fac dñe in
 ἀγάθω σου κύριε ἐν

laudabit lingua
mea iustitiam
tuam.

Domine labia
mea aperies, &
os meum annun-
tiabit laudem
tuam.

Quoniam non
uis sacrificium, et
dabo? holocau-
stum non uis.

Sacrificia dei
spiritus contri-
tus, cor contri-
tum & confra-
ctum deus non
despiciet.

Bene fac

תִּבְרַךְ לְשׁוֹנִי צ
צִדְקָתְךָ :

אֲרֹנִי שִׁפְתֵי
תִּפְתַּח וּפִי יג
יגִיד תְּהִלָּתְךָ :
כִּי לֹא תִחַפְּזֶנּוּ
זִבְחַ וְאַתָּנָה עו
עוֹלָה לֹא תִר
תִּרְצֶה :

זִבְחֵי אֱלֹהִים
רוּחַ נְשֻׁבָּה ל
לֵב נְשֻׁבָּה וְג
וְנִדְבָה אֱלֹהִים
לֹא תִבְזֶה :

הִטִּיבָה

τῇ εὐδοκίᾳ σου πλὴν σιών,
 Ὁικοδομηθήτω τὰ τεί-
 χη ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν
 δικαιοσύνης ἀναφοράν καὶ
 ὀλοκαυτώματα, τότε ἀ-
 νοίσσῃς ἡμῖν τὸ θυσιαστή-
 ριον σου μόχθους.

bonauolūta-
 te tua Sion,
 & ædificen-
 tur muri Hie-
 rusalem.

Tunc acce-
 ptabis sacri-
 tium iusti-
 tiæ oblatio-
 nes & holo-
 causta, tunc
 imponet su-
 per altare tu-
 um vitulos.

ΚΥριε εἰσάκουσον φωνὴν
 προσευχῆς μου, Ὁ
 ἡ κραυγὴ μου πρὸς σέ
 ἔλθῃτω. Μὴ ἀπε-

στρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου

DOmī-
 ne ex-
 audi
 oronē meam
 & clamor
 meus ad te
 ueniat.

Nō auertas
 faciē tuam

in uoluntate tua בְּרִצּוֹנְךָ אֶת-צִיּוֹן
 ipsi Sion, ædifi- אֲבִנֶה הַחֲמוֹת
 ces muros Hieru- יְרוּשָׁלַם

Tunc uoles sacri אֲנִי תַחֲפֹץ זִבְחִי
 ficia iustitiæ, holo- צִדִּיק עֹלֶלָה וְ
 caustum & obla- וּבִלְיִל אֲנִי עֹלֶה
 tionem, tunc offe- עַל-מִזְבִּיחֲךָ
 rent super altare פָּקִים

Domine ex- יִחְזֹחַ
 audi ora- שְׁמִיעָה תְּפִלָּתִי
 tionem meam, & אֲשׁוּעָתִי אֵלֶיךָ
 clamor meus ad te תָּבוֹא
 ueniat.

Ne abscondas אַל-תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ
 faciem tuam

ἀπὲς ἐμῶν, ὅν ἡ ἄμ ἡμέρας
θλίψωμαι, κλῖνον πρός
με τὸ οὖς σου. Ἐν ἡ ἄμ

ἡμέρας ἐπικαλέσωμαι σε,
ταχύ ἐπαύξασόν μου.

Ὅτι θλίψωμαι ὥσεί
καπνὸς αἱ ἡμέραι μου, ὅτι
τὰ ὅσα μου ὥσεί φεγγίον
συνεφεγγήσονται.

Ἐπλήθυν ὥσεί χορὴ
πῶς, καὶ ὅτι θλίψωμαι ὥσεί
δύσμενος, ὅτι ἐπελαθόμην
τὸ φαγεῖν τὸ ἄντρον μου.

Ἀπὸ φωνῆς τῆς σεναι

a me, in qua
cunq; die tri
bulor incli
na ad me au
rem tuam.

In quacun
q; die inuo
cauero te, ue
lociter exau
di me. Quia
defecerūt si
cut fumus di
es mei, & of
sa mea sicut
cremium ar
uerūt. Per
cussus sum
ut fœnum et
aruit cor me
um, quia ob
litus sum co
medere pa
nem meum.
A uoce gemit

à me, in die angustie meae inclina ad me aurem tuam, in die qua inuocauero, festina exaudi me.

Quia defecerunt sicut fumus dies mei, et ossa mea tanquam focus exusta sunt.

Percussum est sicut herba, et aruit cor meum, quia oblitus sum comedere panem meum.

A uoce gemitus mei

מִמֶּנִּי בְיָוֶם
צָר לִי הָשָׁה
אֵלֵי אֲוֹנִי בְיָוֶם
אֶקְרָא מִהֵרָה
עֲנֵנִי !

כִּי כָלֹה בָעֵשׂוּ
יָמַי וְעֲצָמוֹתַי
כְּמוֹקָד
נִחְרָר !

הִיבַחַהּ בָּעֵשׂוּב
וַיִּבֶשׂ לִבִּי כִּי
שָׁכַחְתִּי מִן־אֶכְלִי
לֶחֱמִי !

מִקּוֹל אֲנַחְתִּי

γυμῶ μου, ἐκολλήσῃ δὲ
ὄσούμ με τῇ σαρκί μου.

Ωμοιῶθίω πελεκανί
ἐσμικῶ, ἐγλυκίσίω ὥσει
νυκτερόραξ ἐν οἰκοπέδιῳ.

Ἠγρύπνηται ἐγλυό-
μιω ὡς στεινὸν μονά-
ζον ὑπὲρ δόματος.

Ὅλιν τὴν ἡμέραν ὠνεί-
σιζόν με οἱ ἐχθροί μου,
καὶ οἱ ἐπαινοῦντές με
κατ' ἐμὸν ὠμνουν.

Ὅτι ἀποδόν ὥσει ὅρα-
τον ἔφαγον, καὶ τὸ πόμα

tus mei, ad-
hesit os meū
carni meæ.

Sifis factus
sū pelicano
solitudinis,
factus sū si-
cut nyctico-
rax in domi-
cilio. Vigila-
ui, & factus
sū sicut pas-
ser solitarius
in tecto. To-
ta die expro-
brabāt mihi
inimici mei,
& qui lauda-
bant me, ad-
uersū me iu-
rabāt. Quia
cinerē tanq̃
panē mādu-
cabā, & po-
culum

adhæsit os meum
carni meæ.

Assimulatus sum
pelicano deserti,
fui sicut bubo soli-
tudinum.

Vigilaui, et fui
sicut passer solita-
rius super tectum.

Tota die pro-
bris afficiebāt me
inimici mei, insa-
nientes in me, ad-
uersum me iura-
bant. Quia ci-
nerem tāquā pa-
nem manducaui,
et potum meum

צָבָקָה עֲצָמַי לִ
לְבָשָׁרִי !

צִמִּיתִי לִקְצֵת
מִדְּבַר חַיִּיתִי
בְּבוֹס חֲרָבוֹת !

שָׁקַדְתִּי
וְאֶחָיָה בְּעִפּוֹר
בוֹקֵר עַל-גֶּגֶז !

כָּל-הַיּוֹם
חָרַפוּנִי אֹיְבֵי
מִיְהוֹלָלִי בִּי
וּשְׁבַעוּ !

כִּי-אֶפֶר בְּלֶחֶם
אֲבִלְחִי וְשָׁקֵנִי

μὲ μετὰ κλαυθμῷ ἐκέρ-
νωρ. Ἀπὸ προσόπτ' ἔ-
ρεγγες σὺ ἐπ' ἑθιμοῦ σὺ,
ὅτι ἐπάρας κατέρεξάρας
με. Αἱ ἡμέραι μὲ ὥ-
σει σκιά ἐκλίθηκα, καὶ γὰρ
ὥσει χάριτος ἐξηγάνθω.

Σὺ δὲ κινῆσαι εἰς τὸν αἰ-
ῶνα μένεις, καὶ δὲ μνη-
μόσυτόν σου, εἰς γένεάν
καὶ γένεάν.

Σὺ ἀνασῶς οἰκτερίσῃς τὸ
σιῶν, ὅτι καὶ σὺ οἰκτε-
ρήσῃς αὐτὴν, ὅτι ἡκε καὶ σὺ.

meū cū fletu
miscēbā. A
facie irę tuę
et idignatio
nis tuę, quia
eleuās allifi-
sti me. Dies
mei sicut um-
bra declina-
uerūt, et ego
sicut fœnum
arui. Tu au-
tē dñe in æ-
ternū rma-
nes, & me-
moriale tuū
in gñationē
& gñationē.
Tu exurgēs
misereberis
sion, quia ue-
nit tēpus mi-
serendi eius,
ga uenit tps

cum fletu miscui.

A facie indignationis tuæ & iræ tuæ, quia eleuasti me, & proiecisti me. Dies mei fuerūt sicut umbra inclinata, & ego sicut herba arui.

Tu autē dñe in seculum permanebis, & memoria tuā in generatione & generatione.

Tu exurges misereberis Sion, quā tēpus miserēdi eius quia uenit tēpus.

בִּבְכִי מִסִּבְתִּי :

מִפְנֵי -

זַעַמְךָ וְקִצְפְּךָ

כִּי נִשְׁאַתְהוּ

זַהֲשִׁיבֵנִי :

יָמֵי בַעַל

זַטְרִי וְאַנִּי בַעַ

בַּעֲשָׂב אֵיבֹשׁ :

וְאַתָּה יְהוָה

לְעוֹלָם תֵּשֵׁב

וְזָכַרְךָ לְדֹר

וְדֹר :

אַתָּה תִּקְוֶה

תִּרְחֹם צִיּוֹן כִּי -

עַתָּה לְחֻנּוּךָ כִּי - בָּא מוֹעֵד :

οὐ ἐνδοκίμα οἱ δού-
λοι σου τῶν λίθων αὐτῆς,
καὶ τὸν χούμ αὐτῆς οἱ
κτερίσσει. καὶ φοβηθή-
σονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομα
κυρίου, καὶ πάντες οἱ βασι-
λεῖς τῆ γῆς τὸ δόξα σου.

Ὅτι οἰκοδομήσῃ κτι-
σθῆναι τὸ σιὼν, καὶ ἐφθάνει
ταῖς ἐν τῇ δόξῃ αὐτῇ.

Ἐπεβλέψεν ἐπὶ τὴν
προσβολὴν τῶν ταπεινῶν,
καὶ οὐκ ἠξουδένωσε τὸ
δέησιν αὐτῶν.

Quoniam placu-
erunt seruis
tuis lapides
eius, & terre
eius misere-
buntur.

Et time-
bunt gentes
nomen do-
mini, & om-
nes reges ter-
ræ gloriam
tuam.

Quia ædifi-
cavit dñs Si-
on, & uide-
bitur in glo-
ria sua.

Respexit
in orationē
humilium,
& non spre-
uit precem
eorum.

Quoniam uoluerunt serui tui lapides eius, & pulueris eius miserti sunt.

Et timebunt gentes nomen domini, & omnes reges terre gloriam tuam.

Quia edificabit dominus Sion, uidebitur in gloria sua.

Respexit ad orationem eorum qui sunt uelut myrice, & non spreuit orationem eorum.

כִּי-רָצוּ עַבְדֶּיךָ
אֶת-אֲבֹנֶיהָ וְאֶת-
עֲפָרָהּ יַחֲנֹנּוּ
וְיִמְרָאוּ

גוֹיִם אֶת-שֵׁם
יְהוָה וְכָל-מֶ-
מֶלֶךְ הָאָרֶץ אֶת-
כְּבוֹדֶךָ

כִּי-בִנָּה יְהוָה
צִיּוֹן צָרָה
בְּכִבְדּוֹ

פָּנָה אֶל-
תְּפִלַּת הָעֲרֵעַ
וְלֹא-בִזָּה אֶת-תְּ-
תְּפִלָּתָם

Γραφήτω αὐτῇ εἰς γε
νεὰν ἑτέραν, καὶ λαὸς ὁ
κλιζόμενος ἀνέσται τὸν
κνίζον. Ὅτι ὁ ζέκνυται
ἐξ ὑψους ἁγίου αὐτοῦ, κνί-
σι· ἐξ οὐρανῶ ἐπὶ πλὴν
γῆν ἐπέβλεψε.

τοῦ ἀκούσαι τὴν σενά-
γμῳ ἧ πεπεδημένω,
τοῦ λύσαι τοὺς υἱοὺς τῶν
πεδανατομένων.

τὸ ἀναγγεῖλαι ἐν σιών
τὸ ὄνομα κυρίου, καὶ τὸ ἀνε-
σιμ αὐτοῦ ἐν ἱερὺς αἰῶνι,

Scribatur
hæc in gñar-
tione altera,
& populus
qui creatur
laudabit do-
minum.

Quia p̄spe-
xit de excel-
so sc̄tō suo,
dñs de cælo
in terrā aspe-
xit. Vt au-
diret gemitū
cōpedito-
rū, ut solue-
ret filios in-
teremptorū.

Vt annun-
ciēt in Sion
nomen do-
mini, & lau-
dem eius in
Hierusalem.

Scribatur hoc
pro generatiōe no-
uissima, & popu-
lus creatus lauda-
bit dominum.

Quia prospexit
de excelsa sanctita-
tis sue, dominus e-
cælo in terram
aspexit.

Vt audiret gemi-
tum uinctorum, ut
solueret filios mor-
ti obnoxios.

Vt narrent in
Sion nomen domi-
ni, & laudem eius
in Hierusalaim.

תכתב זאת

לדור אחרון

ועם זכרא יה

יחלל יה

בי השקיה

ממרים קרשו

יחנה משמים

אל ארץ הבית

לשמע אנקה

אסיר לפתח ב

בני תמותה

לספר בציון

שם יחנה ות

ותחלתו בי

בירושלם

Εμ ὅθι ὑπὸ σαυαρχλίῳ
 λαοὺς ἐπὶ τοαυτά, ὧ βα
 σιλῆς τῇ δουλείῃ ὅθι
 κυρίῳ. Απεκρίθη αὐτῷ
 ὁ ὁδὸς ἰχθυῶν αὐτοῦ, ὅτι
 ὀλιγότῃ τῇ ἡμερῶν
 μου ἀνάγωγός μοι.

Μὴ ἀναγάγῃς με ὅτι
 ἡμίσει ἡμερῶν μου, ὅτι γε
 νεῶν γενεῶν τὰ ἔτη σου.

Κατ' ἀρχὰς σὺ κτίσας
 τὴν γῆν ἐδεμελίωσας,
 καὶ ἔργα τῇ χειρὶ σου
 οὐρανὸς οὐρανοί.

In conueni
 endo popu
 los in unum
 & reges ut
 seruiāt dño.

Respondit
 ei i via uirtu
 tis suæ, pau
 citatem die
 rum meorū
 nūcia mihi.

Nereuoces
 me in dimi
 dio dierum
 meorum, in
 generatione
 generationū
 anni tui.

Initio tu do
 mine terram
 fundasti, &
 opera manu
 um tuarum
 sunt cœli.

PSALMI:

Cum congrega-
ti fuerint populi
simul, & regna ut
seruiant domino.

Afflixit in uia
fortitudinē meam,
abbreviauit dies
meos.

Dicam deus mi,
ne succidas me, in
dimidio dierū meo-
rum, in generatio-
ne generationum
anni tui.

Antea terram
fundaſti, & opus
manuum tuarum
sunt cœli.

בְּהִקְבֵּץ

עַמִּים יִתְּבָר וְ

וּמַמְלָכוֹת לַע

לְעַבְדָּהוּ אֵת-

יְהוָה !

עֲנֵה בְּדַרְךָ בְּהִי

סָעֵר יַמִּי !

אִמַר אֱלֹהֵי אֶל-

תַּעֲלֵנִי בַחֲצִי

יַמִּי בְּדֹר דֹּר

דֹּרִים שְׁנוֹתֶיךָ

לְפָנֶיךָ הָאָרֶץ

וּסְדָתָהּ וּמַעֲשֶׂהָ

יִגְדֶּיךָ שָׁמַיִם !

Αὐτοὶ ἀπλοῦν, σὺ
 δὲ διαμένεις, καὶ πάντες
 ὡς ἱμάτιον παλαιωθή-
 σονται.

καὶ ὡς εἰ πρὶς βόλαιον
 ἐλίξεις αὐτοὺς. Ἄλλα
 γήσον, σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ,
 καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλεί-
 ψουσιν.

Οἱ υἱοὶ τοῦ δούλου σου
 κατασκηνώσουσι, καὶ τὸ
 σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν
 αἰῶνα καταβύθισται.

Ipsi peri-
 bunt tu au-
 tem perma-
 nes, & om-
 nes sicut ue-
 stimētum ue-
 terascent.

Et sicut o-
 pertoriū mu-
 tabis eos &
 mutabūtur,
 tu autē idem
 ipse es, & an-
 ni tui non de-
 ficient.

Filij seruo-
 rū tuorum
 habitabunt
 & semen co-
 rum in secu-
 lum dirige-
 tur.

Ipsi peribūt, & tu stabis, & oēs ipsi sicut uestimentum ueterascent, ueluti pallium mutabis eos, & mutantur.

Tu autem ipse, & anni tui nō consummentur.

Filij seruorum tuorum habitabunt, & semen eorum corā te stabilietur.

הַמִּיחַ וַיֵּאבְדוּ
וְאַתָּה תַעֲמֹד
וְכֹלם כַּבָּגָד
וְכֹלם כַּלְבוּשׁ
תַּחֲלִיפֵם
וַיִּחַלְפוּ :

וְאַתָּה הָיָה
וְשָׁנוֹתֶיךָ לֹא
יִתְחַמְדוּ :

בְּנֵי-עַבְדֶּיךָ
יִשְׁכְּנוּ וְזֶרְעָם
לִפְנֵיךָ יִקְוּ :

Εκ βαθέων ἐκέκραξά
σοι κύριε, κύριε εἰσά
κουσον φωνῆς μου.

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου
προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν
τῆς δεήσεώς μου.

Ἐὰν ἀνομίας πᾶσιν ᾔ
σῃς κύριε, κύριε τίς ὑπέρ
σε; ὅτι πᾶς σοὶ ἴλα
σμός ἐστιν.

Ἐνεκ τοῦ ὀνόματός
σου ὑπέμεινά σε κύριε,
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς
τὸν λόγον σου, ἔλπισεν ἡ

DE p
fūdis
cla
maui ad te
dñe, domine
exaudi uocē
meā. Fiant
aures tuę in
tendentes in
uocē deprecā
tionis meę.

Si iniquita
tes observa
ueris dñe, do
mine quis su
stinebit? q̄a
apud te p̄pi
tiatio est.

Propter no
mē tuū susti
nui te dñe, su
stinuit aña
mea i uerbū
tuū, sperauit

DE profun-
dis clama-
ui ad te domine.

Domine audi vo-
cem meam, sint au-
res tue intentæ ad
uocem deprecatio-
num mearum.

Si iniquitates
obseruaueris domi-
ne, domine quis
stabit?

Quia tecum est
uenia, ut timea-
ris. Expectaui
dominum, expe-
ctauit anima mea,
et uerbum eius
expectaui.

בְּמִעְמָקִים
קָרָאתִיךָ

יְהוָה אֱלֹהֵי
שָׁמַעַתָּ בְּקוֹלִי
תְּחַיֶּינֵנָה אֲזִיב
שִׁשְׁבוֹת לְקוֹל

תְּחַנּוּנַי אִם-
עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר-
נָתַתָּ אֱלֹהֵי מִי

יַעֲמִיד אֱלֹהֵי
עִמּוֹךְ הִסְלִיחָה
לְמַעַן תִּפְרָא

קוֹנֵי יְהוָה
קִוִּיתָה וּפָשִׁיךְ
וְלִדְבָרֶךָ הוֹתֵלָתִי

ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν κύριον.

Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας
μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλα
κῆς πρωΐας ἐλπίσάτω
Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν κύριον.

Ὅτι πρὸς αὐτὸν κενώσω
ἐλεος, ὅτι πολλὴ πρὸς αὐτὸν
λύτρωσις.

καὶ αὐτὸς λυτρώσεται
τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν
ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Κύριε ἐσώκυσσον ἐμὴν
προσέυχην μου,

anima mea
in domino.

A custodia
matutina us
que ad noctē,
a custodia
matutina spe
ret Israël in
domino.

Quia apud
dñm miseri
cordia, et co
piosa apud
eū redēptio.

Et ipse redi
met Israël ex
omnibus ini
quitatibus
eius.

Domi
ne ex
audi
orationem
meam,

Anima mea (ex-
pectavit) dominū
magis quān cu-
stodes mane, custo-
des mane.

Expecta Israël
dominū, quia cum
domino est miseri-
cordia, et multa
cum eo redem-
ptio.

Et ipse redimet
Israël, ex omni-
bus iniquitatibus
eius.

Domine au-
di oratio-
nem meam,

נַפְשִׁי לֹאֲרָנִי
מִשְׁמָרִים לֵב
לְבָקֶר שְׁמָרִים
לְבָקֶר :

יַחַל יִשְׂרָאֵל
אֶל-יְהוָה כִּי--
עִם-יְהוָה חַח
הַחֲסֹד וְחַרְבָּה
עֲמֹו פְדֻתָּה :

וְהוּא יַפְדֶּה
אֶת-יִשְׂרָאֵל מִ
כָּל עֲוֹנוֹתָיו :

יְהוָה
שְׁמַע תְּפִלָּתִי

ἐνώπιον σου πλὴν δ' ἐκσίμ μου
ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, ἐισάκου
ἐκσίμ μου ἐν τῇ δικαιο
σύνη σου.

καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρί
σιν μετὰ τοῦ δ' ὅλου σου,
ὅτι οὐ δικαιοδικήσῃς ἐνώ
πιόν σου πάντες ῥῶμ.

Ὅτι κατεδίωξαν ὁ
ἐχθρὸς πλὴν ψυχῷ μου,
ἐταπείνωσαν εἰς γλῶττί
ῶν μου.

Ἐκάλισέ με ἐν σκοταί
οις ὡς νεκροὺς αἰῶν,

auribus per
cipe obsecra
tionē meā in
ueritate tua,
exaudi me ī
tua iustitia.

Et non in
tres in iudi
cium cū ser
uo tuo, quia
nō iustifica
bit in cōspe
ctu tuo oīs
uiuens.

Quia perse
cutus est ini
micus aīam
meā, humili
auit in terra
uitā meam.

Collocauit
me in obscu
ris sicut mor
tuos seculi,

ausculta deprecationem meam propter ueritatem tuam, exaudi me propter iustitiā tuam.

Et ne uenias in iudicium cum seruo tuo, quia nō iustificabit se in conspectu tuo omnis uiuens.

Quia persecutus est inimicus animam meam, confregit ad terram uitam meam, habere fecit me in obscuris sicut mortuos seculi.

הַאֲזִינָה אֶל־תְּ

תְּחַנּוּנַי בָּא

בְּאִמּוֹנֶת עֲוֹנֵי

בְּצִדְקָתְךָ

וְאַל־תָּבֹא

בְּמִשְׁפַּט אֶת־עַ

צִבְיָתְךָ כִּי לֹא־

יִצְדַּק לִפְנֶיךָ

כָּל־חַי

כִּי־רָבֹת

אוֹיְבָי וּפֹשְׁעֵי דְ

זָבָא לָאָרֶץ חַי

הַנְּתִי הוֹשִׁיבֵנִי

בְּמַחְשָׁכִים בְּ

בְּמִתֵּי עוֹלָם

ἡ καρδία μου ἐπ' ἐμέ·
καὶ τὸ πνεῦμά μου ἐν ἐμοὶ ἐτα-
ράχθη ἡ καρδία μου.

Εμνήσθην ἡμερῶν ἀν-
χαίω, ἐμελέτησα ἐν πά-
σι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποί-
ήμασι τῇ χειρὶ σου
ἐμελέτω.

Διεπύλασα πρὸς σέ-
τας χεῖρας μου, ἡ ψυχή
μου ὡς γῆ ἀνυψώσῃ σοι.

Ταχὺ εἰσακούσῃ μου
ἡ κῆρυξ, ἐξέλιπε τὸ πνεῦ-
μά μου.

& anxiatu-
sus est super me
spiritus me-
us, in me tur-
batu est cor
meum.

Memor fui
dierum anti-
quorū, medi-
tatus sum in
oibus operi-
bus tuis, in
factis manu-
um tuarum
meditabar.

Expādi ad
te manus me-
as, anīa mea
sicut terra si-
ne aqua tibi
Velociter
exaudi me
dñe, defecit
spūs meus.

Et defecit in me
spiritus meus, in
medio mei desola-
bitur cor meum.

Recordatus sum
dicrum (qui fue-
runt) à principio,
meditatus sum in
omni opere tuo, in
opere manuū tua-
rum meditabor.

Expandi manus
meas ad te, anima
mea est sicut terra
siticiens tibi, Sélah.

Festina, exaudi
me domine, defe-
cit spiritus
meus,

וַתִּהְיֶה עֲטָתָה עָלַי
רוּחִי בְּתוֹכִי
יִשְׁתַּחֲוֶה לְבָבִי
וּבְרָחִי יַמִּי
מִקֶּדֶם הִגִּיתִי
בְּכָל-פַּעַלְךָ
בְּמַעֲשֶׂה יְדְיָךְ
אֲשׁוּקָה
פָּרַשְׁתִּי יָדַי
אֵלֶיךָ וּפָשִׁי
בְּאֶרֶץ-עֵיפָה
לִבִּי סָלָה
מִחֵר עֲנֵנִי
יִחְוָה בְּלִתָּה
רוּחִי

Μὴ ἀποστρέψῃς δὲ πρὸς
σωτὸρ σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ
ὁμοιωθῇσόμεθα τοῖς κατὰ
βαλάντιον εἰς λάκκον.

Ἀκουσὲρ ποίησὲρ μοι
τὸ πρῶτον δὲ ἔλεός σου, ὅτι
ἐπὶ σοὶ ἤλπιθα.

Ἰνώρισὲρ μοι κῆριε ὁδὸν
ἐν ᾗ περιήσομαι, ὅτι πρὸς
σὲ ἤγαγόν τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελθὲ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν
μου κῆριε πρὸς σὲ κατέ-
φυγον, δίδασκὲρ με τὴν
ποιήσῃ δὲ νείκεμά σου, ὅτι

Nō auertas
faciem tuam
a me, & simi-
lis ero descē-
dentibus in
lacum.

Auditā fac
mihi mane
misericordi-
am tuā, quia
in te speravi.

Notam fac
mihi dñe vi-
am i qua am-
bulam, quia
ad te leuavi
animā meā.

Eripe me
de inimicis
meis, dñe ad
te cōfugi, do-
ce me ut fa-
ciā voluntas
tē tuā, quia

ne abscondas faci-
em tuam à me, &
comparabor de-
scendentibus in se-
pulchrum.

Audire fac me
mane misericordiã
tuam, quia in te
speraui, scire fac
me uiam per quam
ambulem, quia ad
te lauaui animam
meam.

Erue me ab ini-
micis meis domi-
ne, in te speraui.

Doce me facere
uoluntatem tuam,
quia

אל--חַסֵּד פִּנּוּ
פְּנֵי מִמֶּנִּי רַחֵם
וּמִשְׁלַחַי עִם--
יְרֵדֵי קוֹר :

הַשְׁמִיעֵנִי
בִּבְקָר חַסֵּדָךְ
כִּי--כָךְ בִּטַּחְתִּי
קוֹרֵי עֲנֵי דָרְךָ
זֶה אֵלֶיךָ כִּי אֵלֶיךָ
נִשְׁאַחַתִּי וּנְפָשִׁי :
הַצִּילֵנִי מֵאֵיבֶי
יִחְנֶה אֵלֶיךָ
בְּסִיתִי :

לְמַדְנִי לַעֲשׂוֹת
רְצוֹנְךָ כִּי--

σὺ εἶ ὁ θεός μου.

tu es deus meus.

τὸ πνεῦμα σου ὁ ἀγα-
θὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ
ἐν δαίμα, ἐν ἐκν τ' ὀνόματός
σου κενεῖς ζήσεις με.

Spiritus tuus bonus ducet me in terrā rectā, propter nomen tuū domine uiuificabis me.

ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου
ἐξάξεις ἐκ θλίψεως πλὴν
ψυχῆ μου. καὶ ἐν ᾧ
ἐλέει σου θηρολογήσεις
τοὺς ἐχθρούς μου.

In æquitate tua educes de tribulatione animā meam. Et in misericordia tua disperdes inimicos meos.

καὶ ἀπλῆεις πάντας
τοὺς θλίβοντας τὴν ψυ-
χήν μου, ὅτι ἐγὼ δούλος
σου εἰμί.

Et perdes omnes qui tribulant animā meā, quia ego seruus tuus sum.

PSALMI.

tu es deus meus,
spiritus tuus bo-
nus ducet me in ter-
ram rectam.

Propter nomen
tuum domine uiui-
ficabis me, pro-
pter iustitiā tuam
educes de angu-
stia animam
meam.

Et propter mi-
sericordiam tuam
disperdes inimicos
meos, & perdes
omnes hostes ani-
mæ meæ, quia ego
seruus tuus sum.

אֲתָהּ אֱלֹהֵי
רוּחַ טוֹבָה ת
תְּנֵהנִי בָאָרֶץ
מִישֹׁר׃

לְמַעַן שְׁמִי
יִהְיֶה תְהִינִי
בְּצִדְקָתְךָ תו
תוֹצִיא מִצָּרָה
וּפֶשֶׁי׃

וּבְחַסְדְּךָ
תַּצְמִיחַ אֵיכָבִי
וְהִאֲבֹרֶת כָּל-
צָרָי וּפֶשֶׁי בִי
אֲנִי עֲבָדְךָ׃

ESAI AE LXIII.

SEPTVAGINTA INTERPR.
CVM TRANSL. LATI-
NA AD VER-
BUM.

Επίστρεψον ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ καὶ ἵκε ἐκ
τοῦ οἴκου τοῦ ἁγίου σου ἵνα
ἐλθέσῃς, καὶ ὅτι οὗτος ὁ ὄψις
λόγος σου, ἵνα ἴδῃς;
καὶ ὅτι δὲ πολλὰ τὰ
ἐλέησας, καὶ τὴν οἰκτιρῶ-
ντων σου; ὅτι ἀνέχεσθαι
μὴ. Σὺ γὰρ εἶ πατήρ
ἡμῶν, ὅτι Ἀβραάμ οὐκ

Οnuer-
tere de
caelo, et
uide de domo
sancta tua, &
glia tua, ubi
est zelus tuus
& fortitudo
tua; ubi ē mul-
tudo miseri-
cordie tuæ, et
miserationū
tuarū; quia su-
stinuisti nos.
Tu enim es pa-
ter noster, quia
Abraam non

ESAI AE LXIII:

HEBRAICA VERITAS CVM
INTERPRETATIONE
R. P. SANCTIS
PAGN.

Aspice è coe-
lo, & ui-
de de habitaculo
sanctitatis tuae, &
glia tuae. Vbi est
zelus tuus, & for-
titududo tua, multi-
tudo uiscerum tuo-
rum, & miserationum
tuarum? Mihi
cōtinuerunt se.

Tu enim pater
noster, quia Abra-
hām nesci-

חבט

משמים וראה
מזבול קדשך
ותפארתך אלה
קנאתך וגב
וגבורתך המון
מעיו ורחמיך
אלי תתאפקו
כי אחת אבינו
כי אברהם לא

ἐγνώημᾶς, καὶ Ἰσραὴλ	cognouit nos
οὐκ ἐπέγνων ἡμᾶς, ἀλλὰ	& Israël non
σύ κύριε πατὴρ ἡμῶν ὦ	cognouit nos
Θεὶ ἡμᾶς, ἀπ' ἀρχῆς ὃ	Sed tu domine
νομάσῃς ἐφ' ἡμᾶς ἔσθαι.	pater noster.
τί ἐπλάνηθες ἡμᾶς, κύ	libera nos, a
ριε ἀπὸ τῆς ἐδῶσ; ἔσθαι	principio no-
κληύνας τὰς καρδίας	men tuum su-
ἡμῶν τοῖ μὴ φοβεῖσθαι	per nos erit,
σε. Επίστρεψον διὰ τῶν	Quare seduxi
δούλων σου, διὰ τὰς φυ	sti nos domi-
λάς τῆς κληρονομίας σου	ne de uia tua?
ἵνα μικρὸν κληρονομήσω	indurasti cor
μερ τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου σου,	da nostra ne
	timeremuste.
	Conuertere
	propter ser-
	uos tuos, pro
	pter tribus he-
	reditatis tuæ,
	ut modicum
	possideamus
	montis san-
	cti tui,

uit nos, & Israël
non agnouit nos.

Tu domine pa-
ter noster, redem-
ptor noster, à se-
culo est nomē tuū.

Quare errare
nos fecisti domine
de uijs tuis, indura-
re fecisti cor no-
strū à timore tuo?

Reuertere pro-
pter seruos tuos,
tribus hereditatis
tuæ. A breui tpe
possederunt terrā
pplius sc̃itatis tuæ,

יִרְעֹנוּ וַיִּשְׁכַּחֲלֵם

לֹא יִכִּירְנוּ אֶת

אֲבִיהֶם יְחֻזָּה אִם

אֲבִינֵנוּ גִּלְגָּלֵנוּ

מִעוֹלָם שְׁמִיבִי

לִפְנֵי הַהֶעֱנֹה

יְחֻזָּה מִדֶּרֶכֶיךָ

הַקְשִׁיחַ לִבֵּנוּ

מִיִּרְאָתְךָ שׁוּב

לִמְשֹׁעַ עֲבָדֶיךָ

שְׁבִטִי וְחַלְתֵּךְ

לְמוֹצֵעַ יְרֵשֶׁהָ

עִם־קִדְשֶׁהָ

οἱ ὑπεναντίοι ἡμῶν κα τεπάτησάμ ὁ ἁγίασμά σθ, ἐγὼ μὲν ὡς δ' ἀπ' ἀρχῆς ὅτε οὐκ ἦν ζαῖς ἡ μῶν, οὐ δὲ ἐπεκλήθη δ' ὄνομά σθ ἐφ' ἡμᾶς.	aduersarij no stri cōculcaue rūt sanctuari um tuū, facti sumus quasi a principio qñ non dñareris nñi, neq; inuo catū est nomē tuū sup nos.
--	---

ESA. LXIII.

Ι οὐ σὺ ἀγιάσθης, ὅ ἡμεῖς ἡμάστομεν, οἱ ἅ τ' ὅτο ἐπ' ἐλάνθημεν ἢ ἐγὼ μὲν ὡς ἀκά θαρστοι πάντες ἡμεῖς, ὡς ῥά κ' ὁ ἀπ' ἐκείνου καθημένης	E Cce tu iratus es & nos peccauimus, idcirco erra uimus, & fa cti sumus qua si imundi oēs nos, ut pānus sedentis
--	--

hostes nostri conculcauerunt sanctificationē tuam, fuimus à seculo ut hi quibus non dominatus es, non inuocatū est nomen tuū super eos.

צְרִינוּ בִּזְכָּר
מִקִּדְשֵׁי חַיֵּינוּ
מֵעוֹלָם לֹא מִ
מִשְׁלַח בָּם לֹא
נִקְרָא שְׁמִי עַל
עֲלֵיהֶם !

ESA. LXIII.

Ecce iratus es postquam peccauimus, propter ipsos(iustos) in seculū salui fuimus. Et fuimus ut immundus omnes nos, & tanq̃ uesti mētum inquinatū

הִנֵּנִי אֶתְּ
קִצְפָּה
וְנִחַטָּא בָּהֶם ע
עוֹלָם וְנוֹשַׁע !
וְנִתִּי בְטִמָּא
כָּלִנוּ וּבִבְגָד ע
עֲרִים

πᾶσα ἡ δικαιοσύνη ἡ
 ἡμῶν, ἃ ἐξεῖς ἡμῶν ὡς
 φύλλα διὰ τὰς ἀνομί-
 ας ἡμῶν, οὕτως ἄνεμος
 οἶσεν ἡμᾶς. καὶ οὐκ ἔστι
 ὁ ἐπικαλέμενος δι' ὄνο-
 μά σου, καὶ ὁ μνησθεὶς ἀν-
 τιλαβέσθαι σε, ὅτι ἀπέ-
 στρας τὸ πρόσωπόν
 σε ἀπ' ἡμῶν, ἃ πᾶσι
 καὶ ἡμᾶς διὰ τὰς ἁμαρ-
 τίας ἡμῶν, καὶ νῦν κν-
 ρισέ πατήρ ἡμῶν σὺ, ἡ-
 μῶν, ὃ πᾶσι, ἔργα τῶν

omnis iustitia
 nostra, & de-
 fluximus qua
 si folia pro-
 pter iniquita-
 tes nostras, sic
 uentus aufe-
 ret nos.
 Et non est qui
 inuocet nomē
 tuū, & recor-
 datus ut ap-
 prehendat te,
 quia auertisti
 faciem tuam
 a nobis, & tra-
 didisti nos p-
 pter peccata
 nostra.
 Et nūc domi-
 ne pater no-
 ster tu, nos au-
 tem lutum,
 opera

omnes iustitiæ nostræ, & decidimus
 ueluti foliū omnes
 nos, & iniquitates
 nostræ tanquā
 uentus abstulerunt
 nos. Et non est qui
 inuocet nomen tu-
 um, qui suscitet se
 ad tenendū te. Ab-
 scōdisti enim faciē
 tuā à nobis, et dis-
 soluisti nos ppter
 manū iniquitatum
 nostrarū. Et nunc
 dñe pater noster
 es tu, nos lutū, &
 tu fictor noster,
 & opus

כָּל-צַדִּיקֵינוּ
 וְנָבַל כְּעֵלֶה בַּעַ
 כָּלֵנוּ וְעֹנֵנוּ בַּ
 בְּרִיחַ יִשְׁאַרְנוּ
 וְאִין קֹרֵא
 בְּשִׁמְךָ מִתְעוֹרֵר
 לְחַחֲוִיק בְּךָ כִּי
 הִסְתַּרְתָּ פָּנֶיךָ
 מִמֶּנּוּ וְתִמְוֵגְנוּ
 בְּיַד עֹנֵנוּ
 וְאַתָּה יְהוָה
 אֲבִינוּ אַתָּה אֵל
 אֲנַחְנוּ הַחֲמֹר
 וְאַתָּה יִצְרֵנוּ
 וּמַעֲשֶׂה

χερῶν σου πάντες ἡμεῖς manuū tuarū
 οἷες nos. Ne
 μὴ ὀργίζῃς ἡμῖν σφόδρα irascaris no-
 bis nimis, &
 καὶ μὴ ἐν θυμῷ μνησθῇς ne in tpe me-
 mineris pec-
 κάμασάντων ἡμῶν. Et nunc re-
 spece dñe, qm̃
 ὅς σου πάντες ἡμεῖς. πό-
 λεις ἃ ἠγάπησας ἐγκατέλι-
 πον, ὡς ἐρημος, facta est deser-
 ta, Sion quasi
 ἐγκατέλιπον ἱερὸς σαλήμ εἰς solitudo, facta
 κατάρσιν, ἡ οἰκὸς δὲ ἁγίον est Hierusalē
 ἡμῶν καὶ ἡ δόξα ἡμ̃ in maledictio-
 nis, domus sc̃ti
 εὐλόγησάντων οἱ πατέρες, & gl̃ia, cui bñdi-
 xerūt patres
 ἡμῶν ἐγενήθη πυρρίκαυσ-
 τα, καὶ πάντα τὰ est igne cōbu-
 sta, & omnia

manus tuæ oēs nos
 Ne irascaris dñe
 usq; ualde, et ne
 in seculū memine-
 ris iniquitatis. Ecce
 respice quæso, po-
 pulus tuus sumus
 oēs nos. Ciuitates
 sanctitatis tuæ fue-
 rūt ut desertū, Si-
 ion ut desertū fuit
 Ierusaláim desola-
 ta. Domus sanctifi-
 catiōis nostræ, et
 glæ nostræ, ī qua
 laudauerunt te pa-
 tres nostri, fuit in
 exustionē ignis, et
 omne

יִרְדּוּ בַלְגֹּם :
 אֶל-תִּקְצֹחַ
 יַחֲזֶה עַר-מֵאֵר
 וְאֶל-לֶעַר תִּזְכֹּר
 עֵינֶיךָ חֹזֵב־ט-
 נָא עִמָּךְ בַּלְגֹּם :
 עֲרֵי קִרְשֶׁךָ
 חֲנוּ מִדְּבַר צִוּן
 מִדְּבַר הַתִּתָּה י
 יְרוּשָׁלַם שְׁמִימָה
 י בֵּית קִרְשֶׁךָ
 וְהַפֶּאֶר חֲנוּ א
 אֲשֶׁר הָלַלְתָּךְ א
 אֲבֹתֶינוּ הָיָה ל
 לְשִׁרְפָתָא אֵשׁ וְכָל-

EX ESAIA.

ἐνδοξα ἡμῶν συνέπε- gloria nostra
 σεμ, καὶ ἐπὶ πᾶσι τοῖς conciderunt,
 ἀνέξομεν κύριε, ὅτι ἐσιώ- & super omni
 πησας καὶ ἐταπείνωσας bus his susti-
 ἡμᾶς σφόδρα. nēbimus do-
 mine, et tacui
 sti & humilia
 sti nos ualde.

ESA. VI.

Ἁγίος ὁ ἅγιος ὁ ἅγιος Sanctus,
 ἁγίος κύριος σα sanctus,
 βαῶθ, πλήρης πᾶσα ἡ dominus sa-
 γῆ καὶ οὐρανὸς αὐτοῦ, bath. Plena
 gloria eius.

ESA. XXXIII.

Κύριος κριτὴς ἡμῶν, καὶ Dñs iudex
 ὁ ἄρχων ἡμῶν, κύριος n̄r, dñs prin-
 ceps n̄r, dñs

EX ESAIA.

desiderabile no- מִחְמַדֵּי נֹה הָיָה
 strū fuit ī desolatio לְחֶרֶב בָּהּ ! הָעֵל-
 nē. Nunqd sup his אֵלֶּה תִּתְאַפֵּק י
 continebis te dñe? יְהוָה תַּחֲשֶׁה
 tacebis & affliges יִתְעַנֶּה עַר-מֵאֵר ;
 nos usq; ualde.

E S A. V I.

S Anctus, San- קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ
 ctus, Sanctus קָדוֹשׁ יְהוָה
 dñs exercituum, צְבָאוֹת מְלֵא בָל
 Plena est omnis ter הָאָרֶץ בְּבוֹדָה
 ra gloria eius.

E S A. XXXIII.

Dominus enim iu בִּי יְהוָה
 dex noster, Domi שְׂפָטֵנוּ יְהוָה
 nus legifer noster, מִיִּקְנוּ יְהוָה
 Dominus

EX ESAIA.

Βασιλεὺς ἡμῶν, κύριε ὁ
αὐτὸς ἡμᾶς σώσει. rex noster, do-
minus ipse sal-
uabit nos.

ESA. XLIII.

Εγώ εἰμι, ἐγώ εἰμι Ego sum,
αὐτὸς ὁ ἐξαλείφω τὰς ego sum ipse
ἀνομίας σου ἕνεκεν ἐμοῦ, qui deleo ini-
καὶ τὰς ἁμαρτίας σου ppter me, &
οὐ μνησθήσομαι. σύ δὲ peccatoru-
μνησθήσῃ. Ἡ κριθῶμεν orum non re-
ἀμα, λέγε σύ τὰς ἀνο- cordabor.
μίας σου πρῶτος, ἵνα Tu autē me-
δικαιωθῇς. mento & iu-
dicemur si-
mul, dic tu ini-
quitates tuas
primus ut iu-
stificeris.

ESA. XLV.

Επιστρέψατε ἐπ' ἐμέ Cōuertimini
ad me

EX ESAIA.

rex noster, ipse
saluabit nos.

מִלְכֵּנוּ הוּא
יִשְׁעֵנוּ !

ESA. XLIII.

Ego, ego ipse
deleo prauarica-
tiones tuas pro-
pter me, & pecca-
torum tuorum nō
recordabor.

אֲנִי אֲנִי
הוּא מוֹחֵה פֶשַׁע
פֶּשַׁעַי לְמַעַן
וְחַטֹּאתַי לֹא
אֶזְכֹּר !

Memorare fac
mibi, simus in iu-
dicio simul, Nar-
ra tu, ut iusti-
fices te.

הַזְכִּירָנִי
וְשִׁפְטָה יְהוָה
סֵפֶר אֶתָּה לִּי
לְמַעַן תִּצְדָּק !

ESA. XLV.

Cōuertimini ad me

פִּנּוּ-אֵלַי
g 5

Ὁ σωθήσεσθαι οἱ ἐπ' ἐσχά- & salui eritis
 τας γῆς γῆς. Εγώ εἰμι ὁ qui in extre-
 θεὸς καὶ οὐκ ἔστι ἄλλος. mo terræ.
 Κατ' ἐμαυτὸν ὁμνύω εἰς Ego sum de-
 μὴ ἐξελεύσεσθαι ἐκ σώμα- us, & non est
 τός, καὶ δικαιοσύνη, οἱ alius Per me-
 λόγοι καὶ οὐκ ἀπεστρα- metipsum iu-
 φήσονται, ὅτι ἐμοὶ κάμ- ro, nisi egre-
 ψαι πᾶν γόνυ, καὶ ὁμῶς dietur de ore
 πᾶσα γλῶσσα τὸ θεόν. meo iustitia,
 λέγω δικαιοσύνη Ὁ sermone mei
 δόξα πρὸς αὐτὸν ἡξεί, καὶ non auerten-
 αὐχαιθίσονται πάντες, tur, quia mi-
 οἱ διορίζοντες αὐτούς, hi curuabi-
 & iurabit
 omnis lingua
 deum, dicens
 iustitia & glo-
 ria ad eum ue-
 niet, & con-
 fundentur o-
 mnes separā-
 tes seipfos,

Et salui eritis oēs
fines terræ, quia
ego deus, et non
est amplius.

Per me iuravi,
quod egressum est
de ore meo in iusti-
tia uerbū nō reuer-
tetur, q̄a mihi cur-
uabitur ōne genu,
iurabit oīs lingua.

Verūtamen per
dñm mihi dixit dñs
Homo habēs iusti-
tias et fortitudinē
usq; ad eū ueniet,
et iurabit, pudore
afficiētur oēs qui
indignātur in eū.

וְהוֹשַׁעַה בְּלֹא-
אִפְסִי-אֶרֶץ בִּי
אֲנִי-אֵל וְאֵין
עוֹד :
וְשָׁבַעְתִּי יֵצֵא
מִפִּי צִדְקָה רַב
דָּבָר וְלֹא יָשׁוּב
כִּי-לִי חֲבָרַע ב
בְּלֹא-בָרָה חֲשָׁבַע
בְּלֹא-לָשׁוֹן :
אֶה בִּיהִנָּה לִי
אֲמַר צִדְקוֹת
וְעוֹן עֲבִירָה יָב
יָבוֹא וַיִּבְשֶׁה בְּל
תִּנְחָרִים בּוֹ :

ἀπὸ κυρίου δικαιοσύνησονται	A domino iu
καὶ ἐν θεῷ διδοῖ δόξα	stificabuntur
οὐρανῶν πάντες ἀνέματα	& in deo glo-
τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.	riabitur omne
	semen filiorū
	Israel.

E S A. L V.

ζητήσατε τὸν κύριον	Quærite do
καὶ ἐν θεῷ εὐρίσκεισιν αὐτὸν	minum, & cū
ἐπικαλέσασθε. ἡνίκα δὲ	inueneritis eū
ἀνέγγιξεν ὑμῖν ἀγγελος	inuocate: qñ
πέτω ὁ ἀσεβὴς τὰς ὁ-	autem appro
δοῦς αὐτοῦ, ὁ ἀνὴρ ἀνο-	pinquauerit
μιῶν τὰς βλάσφῃς αὐτοῦ,	uobis, relin-
καὶ ἐπιστραφήτω πρὸς	quat impius
κύριον, καὶ ἐλεηθήσεται,	uias suas, &
	uir iniquus co
	gitationes su-
	as, & cōuerta
	tur ad dñm, et
	misericiordiā
	consequetur,

EX ESAIA.

In domino iustifi- בִּיהוָה יִצְדָּק
 cabunt se, & lau- וַיִּתְחַלְלוּ כָל-
 dabunt se omne se- צַדִּיק יִשְׂרָאֵל
 men Israél.

ESA. LV.

Querite domi דַּרְשׁוּ יְהוָה
 nū dum inuenitur, בְּחַפְזָא קָר
 inuocate eum dum קְרֹאתוּ בְּחַיּוֹתוֹ
 est propinquus. סָרִיב

Derelinquat im יַעֲזֹב רָשָׁע
 pius uiam suam, דַּרְכּוֹ וְאִישׁ א
 & uir iniquus co- אֱוֹן מִחֲשַׁבְתּוֹ
 gitationes suas, et וַיָּשָׁב אֶל-יְהוָה
 reuertatur ad do- וַיִּרְחַמֵּהוּ
 minum, & misere
 bitur eius,

Ὁ πρὸς τὸ θεὸν ἡμῶν, & ad deum
 σου ὑπὸ πλὴν ἀφίσσῃ ταῖς nostrum, quia
 ἀμνηστίας ὑμῶν. mittet pecca-
 ta uestra.

HIEREMIAE X.

Οὐκ ἔσιμ ὁμοίος Non est
 σοι κύριε, μέγας similis
 εἰ σύ, Ὁ μέγα δ' ὄνομά mie, magnus
 σου ἐν τῇ ἰσχύϊ, τίς οὐ φο es tu, & ma-
 βηθήσεται σε βασιλεῦ gnūm nomen
 ἐθνῶν; σοὶ γὰρ πρέσβει, tuū in fortitu-
 ὅτι ἐν πᾶσι τοῖς σοφοῖς dine Quis nō
 τῶν ἐθνῶν, καὶ ἐν πάσαις timebit rex
 ταῖς βασιλείαις αὐτῶν gentium: tibi
 et in uniuersis em̄ decet, qm̄
 regnis eorum

Et ad deū nostrū,
quoniā multiplica-
bit ut parcat.

יֵאָל־אֶל־חַיֵּינוּ
כִּי־יִרְבֶּה
לְסֻלּוֹתֵינוּ

HIEREMIAE X.

Non est si-
cut tu do-
mine, Magnus es,
et magnum no-
men tuum in for-
titudine. Quis
non timebit te rex
gentium? Quia
tibi conuenit re-
gnum. Quia inter
oēs sapientes gen-
tium, et inter oīa
regna eorum

מִי־אִין בְּמִדָּה
יְהוָה גָּדוֹל
אֲתָה וְגָדוֹל מִ
שָׁמַיִךְ בְּגִבּוֹרָתְךָ
מִי לֹא יִרְאַךְ
מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי
לֵב יִאָּחֶז בִּי בִּ
בְּכָל־חֲבִמִּי הֵ
הַגּוֹיִם וּבְכָל־
מַלְכוּתָם

EX HIEREMIA.

οὐκ ἔστιν ὁμοίός σοι.

non est simili-
lis tibi.

I B I D E M.

Οἶδα κύριε ὅτι
οὐχὶ τῷ ἀνθρώπῳ

πῶς ἢ ὁ δόξῃ αὐτοῦ, οὐδέ

ἀνὴρ πρὸς ἐξουσίαν

θώσκει πρὸς αὐτὸν, πᾶσι

δούλοισι ἡμῶν κίριε, πλὴν

ἐν κρίσει καὶ μὴ ἐν θυμῷ

ἵνα μὴ ὀλίγους ἡμᾶς

πρὸς ἑαυτὸν

S Cio dñe
quia non
hominis

uia eius, neq̃

uir ambula-

bit & diriget

gressum suū.

Corripe nos

domine, uerū

tamen in iudi-

cio, & non in

furore, ut nō

paucos nos

facias.

non est sicut tu.

מִיֵּיז בְּמִוְדִּי

I B I D E M.

Noui domi-
ne quod nō
est hominis uia e-
ius, nec est uiri am-
bulantis uia eius,
nec eius est ut prae-
paret gressum suū

Corripe me do-
mine, ueruntamen
in iudicio, non in
furore tuo, ne for-
tè diminueres fa-
cias me.

יְדַעַתִּי

יְהוָה כִּי לֹא לִ

לְאָדָם דְּרָבֹו לֹא

לְאִישׁ חֲלָה וְ

וְהִבִּיז אֶת-צִעְדֹו

: יִסְרֶנִּי יְהוָה

אֶךְ בְּמִשְׁפָּטֶיךָ

אֵל-בְּאִפְסֵי פֶן-

תִּמְעָטֵנִי :

ΕΓΝΩΜΕΝ ΚΙΣΙΕ ἄμ^β
 ΤΙΑΣ ἡμῶν, ἁδ' ἰκί
 ας, πατρίων ἡμῶν, ὅτι
 ἡμάρτομον ἐν οὐτίον
 σου, κἀπασον διὰ τοῦτο
 μάσας, μὴ ἀπλῆσας θεό
 νον δι' ὅς σε, μνησθῆναι
 μὴ δι' ἰσκαθ' ὅσας τὸ διὰ
 θήκω σε τὸ μετ' ἡμῶν.
 Μὴ ἔσιμ ἐν εἰδώλοις, ἢ
 ἐθνῶν ὑπετίθωμ, ὅτι εἰ οὖρα
 νος, Δώσθαι πλῆσμον ἡμῶν
 αὐτῶν, οὐχὶ σὺ εἰ αὐτὸς

COgnovimus
 domine
 peccata nra.
 iniquitates pa-
 trū nostrorū,
 quia peccaui
 mus corā te,
 cessa propter
 nomē tuū, ne
 p̄das thronū
 glorię tue, me-
 mēto ne dissip-
 es testamen-
 tū tuū qđ no-
 bīscū. Nunqd
 est in idolis gē-
 tium pluens?
 & si cœlū da-
 bit satietatē
 suam, nonne
 tu es ipse

יִרְעֵבָה

יִהְיֶה רָשָׁעוֹ

עֵינָיו אֲבוֹתָיו

כִּי חֲטָאוּ לָהֶם

אֶל-חַוָּאֵץ

לִמְעַן שִׁמְרָה

אֶל-חַוָּבֵל בְּסֵא

כְּבוֹדָהּ זָכַר אֶל

חֶסֶד בְּרִיתָהּ

אֲחֻזָּה חֵישׁ

בְּחַבְלֵי חַגִּירִים

מִגִּשְׁמִיִּם וְאֵם חֲשָׁמִיִּם יִתְּנוּ

רִבִּיבִים הֵלֵא אֶתְּהָרָא

Cognouimus
dñe impieta
tē nostrā, iniquita
tē patrū nostrorū,
q̃a peccauimus tibi.
Ne reprobes p
pter nomē tuū, &
ne deijcias solium
glorie tue: Recor
dare ne irrites pa
ctum tuū nobiscū.
Nūqd sunt in uani
tatibus gentū qui
pluere faciunt? &
nū cœli dabunt im
bres? Nōne tu ipse

יִתְּנוּ חֲשָׁמִיִּם וְאֵם חֲשָׁמִיִּם יִתְּנוּ

רִבִּיבִים הֵלֵא אֶתְּהָרָא

EX HIEREMIA.

κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, ἢ ὑπὲρ
 μενῶμεν, ὅτι σὺ ἐπέ-
 ησας ταῦτα πάντα, domine deus
 noster? & ex-
 pectabimus
 te, quia tu feci-
 sti hæc omnia.

HIERE. XVI.

κύριε ἰσχύς μου, &
 βοήθειά μου, ἢ κατα-
 φυγή μου ἐν ἡμέραις
 κακῶν. Domine for-
 titudo mea, et
 auxilium me-
 um, & refugi-
 um meum in
 die malorum.

HIERE. XVII.

ΚΥΡΙΕ πάντες οἱ
 καταλιπόντες
 σε κατακυρωθήτωσαν,
 ἀφισπρόκοι ὑπὸ τῇ γῆς. Omne
 Omnes
 qui de-
 reliquerūt te
 confundātur,
 recedentes in
 terra

EX HIEREMIA.

dominus deus no- יהוה אל היגד
 ster? Et expectavi- ונסקה לך כי-
 mus te. Tu enim אתה עשית את
 fecisti omnia כל-אלה
 hæc.

HIERE. XVI.

Dñe fortitudo יהוה עזי
 mea, et robur meū וימאני וימנסי
 & refugium meū in ביום צרה
 die afflictionis.

HIERE. XVII.

O spes Israël do מקנה ישראל
 mine, oēs qui dere יהוה כל עובדי
 liquerūt te pudore יבשו יסודי
 afficiētur, & rece בארץ יבתיבה
 dētes à te in terra

γραφῆτωσαν οὐ ἐγκατέ	scribant, quia
λιπερ πηγὴν ζωῆς τὸν	fontē uitæ do-
κύριον. Ἰάσέ με κύριε καὶ	minum. Sana
ἰαθήσομαι, σῶσόν με καὶ	me dñe, & sa-
σωθήσομαι, ὅτι καύχημά	nabor, salua
μα σὺ εἶ.	me, & salua-
	bor, qui glo-
	riatio mea
	tu es.

HIERE. XXXI.

Δώσω νόμους μου εἰς	Dabo leges
τὰς διάνους αὐτῶν, καὶ	meas in men-
ἐπὶ καρδίαις αὐτῶν ἔπι-	tem eorum, et
γραφήω αὐτοὺς, καὶ ἔσομαι	in corda eorū
αὐτοῖς εἰς θεόν, ὅτι αὐτοὶ	inscribam e-
ἔσονται μοι εἰς λαόν.	as, & ero eis
	in deum, &
	ipsi erunt mi-
	hi in po-
	pulum.

EX HIEREMIA.

scribentur, quoniam
dereliquerunt uenā
aquarum uiuentium
dominū. Sana me
domine & sana =
bor: saluum me fac
& saluus ero, quo
niam laus mea
tu es.

כִּי עֲזַבְתָּ מְקוֹר
מַיִם חַיִּים אֶת
יְהוָה: רַפְּאֵלְנִי
יְהוָה וְרַפְּאֵלְנִי
הוֹשִׁיעֵנִי וְאֵל
וְאֵשׁ שֶׁהָכִיתָ
תְּהַלֵּלְתִּי אֶתְּךָ:

HIERE. XXXI.

Dabo legem me
am in medio co=
rum, & in corde
eorum scribam
eam, & ero eis in
deum, & ipsi e=
runt mihi in po=
pulum.

נִתַּתִּי אֶת
חֻרְתִּי בְּקֶרֶם
וְעַל-לֶבָם אֲב
אֲבִתְכֶנָּה וְהָ
וְהָיִיתִי לֶחֶם לֵ
לְאֵלֵהֶם וְהָפַחַה
וְחִיר-לִי לְעַם:

καὶ οὐ μὴ διδάξωσιν
 ἔτι ἕκαστος τὸ πλησίον
 αὐτοῦ ἢ ἕκαστος τὸ ἀδελ-
 φόν αὐτοῦ λέγων, γινώθι
 τὸν κύριον. Οὐ πάντες
 εἰδότεσί μ' ἐσὶν ἀπὸ μικροῦ
 ἕως μεγάλου αὐτὸς λέγει
 κύριος. Οὐ ἴλεως ἔσομαι
 ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν,
 καὶ τῇ ἁμαρτιᾷ αὐ-
 τῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι.
 Οὕτως εἶπεν κύριος ὁ
 θεὸς τοῦ ἡλίου ἐκ φῶς
 τῆς ἡμέρας, σελήνην

Et non doce-
 bunt ultra u-
 nusquisque pro
 ximū suum,
 & unusquisque
 fratrem suum
 dicēs, Cogno-
 sce dñm. Quia
 oēs scient me
 à paruo usque
 ad magnum
 eorum, dicit
 dominus.

Quia propiti-
 us ero iniqui-
 tatibus eorū,
 & peccatorū
 eorū non ero
 memor am-
 plius.

Sic dixit do-
 minus qui dat
 solem in lucē
 diei, lunam

Et nō docebunt
ultra unusquisq; a
micum suum, &
unusquisq; fratrē
suum dicendo: Co
gnosce dominū.
Omnes enī cogno
scēt me, a minimo
eorum usq; ad ma
ximum eorū, dixit
dominus, quia pro
pitiabor iniquitati
eorum, & pecca
ti eorum nō memo
rabor amplius.

Sic dixit domi
nus qui dedit so
lem in lumine dici,
statuta lunæ,

וְלֹא יִלְמְדוּ
עוֹד אִישׁ אֶת
רֵעֵהוּ וְאִישׁ אֶת
אֶחָיו לֵאמֹר
דַּע אֶת יְהוָה
כִּי בְּגֹלִם יִדְעוּ
אֱלֹהֵי לְמִקְטָנָם
וְעַד גְּדֹלָם וְ
נָאִם יְהוָה כִּי
אֶסְלַח לְעֵוֹנָם
וְלַחַטָּאתָם לֹא
אֲזַכֵּר עוֹד וְכֵן
אֲמַר יְהוָה נְתַן
שֶׁמֶשׁ לְאֹר י
יּוֹמִים חֲקֵת יָרֵחַ

Ὁ ὅς ἐστις εἰς φῶς ὡς ἡ νύ & astra in lu-
 κτῷ, καὶ ἡ κραυγὴ ἐν clamorem in
 θαλάσσῃ, καὶ ἡ ἐξόμβησιν mari, & reso-
 τὰ κύματα αὐτῆς, κύς ctus eius, do-
 ριστὴς παντοκράτωρ ὄνο- minus omni-
 μά αὐτῷ. potens no-
 men illi.

EZECHIELIS XXXIII.

Ζῶ ἐγὼ λέγει κύριος
 κ/ρ/ιστῶ, οὐ θέλω μοι τὸ
 θάνατον τοῦ ἀσεβοῦς,
 ὡς ἀπεστρέψαι τὸν ἀσε-
 βῆ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ. Ὁ
 ζῶν αὐτὸς.

Vivo ego,
 dicit dñs do-
 minus, nō uo-
 lo mortē im-
 pī, quantum
 ut cōuertatur
 impius a uia
 sua, & uiuat
 ipse.

Et stellarum in lumine noctis, qui rumpit mare, et sonant fluctus eius, Dominus exercituum nomen eius.

וְכִכְבִּים לְאוֹר
 לַיְלָה רֹגַע הַיָּם
 וְנִהְיָ מַרְגֵּם
 יַהֲרֹג עַבְדֹּת
 שְׁמוֹ :

EZECHIELIS XXXIII.

Vivo ego, dixit dominus deus, si uolo mortem impij, sed quum auersus fuerit impius a uia sua, uiuet.

חַי-אֲנִי וְנֹאמִי
 אֲדַבֵּר יְהוָה אֵם
 אֶחָפֵץ בְּמֹות
 הָרָשָׁע בִּי אֵם-
 בְּשׁוּב רָשָׁע מִ-
 מִדְּרָכֹו יִחְיֶה :

DANIELIS IX.

Κτρεῖς ὁ θεός, ὁ μέ
 γας, ὁ καυμά-
 σος, ὁ φυλάσσων τὸ δία
 δήκλω σσ, καὶ δ' ἔλως
 τοῖς ἀγαπῶσιν σε, ὁ
 τοῖς φυλάσσουσιν τὰς ἐν
 τολάς σου. Ἡμάρτομεν,
 ἡσυχίαμεν, ἡσυχίαμεν
 καὶ ἀπέστημεν, καὶ ἐξε-
 κλίναμεν ἀπὸ τῶν ἐντο-
 λῶν σου, ὁ ἀπὸ τῶν κρι-
 μάτων σου, καὶ οὐκ ἐσκη-
 κότες σου τὰς ἐντολάς σου

D Omīe
 deus
 magne
 & terribilis,
 custodiens te
 stamentū tuū
 & misericordiam
 diligētibus te
 & custodiēti-
 bus mandata
 tua. Peccaui-
 mus, iniquitatē
 fecimus, impi-
 egimus, & re-
 cessimus et de-
 clinauimus a
 mādatis tuis,
 & a iudicijs
 tuis. Et non
 audiuius ser-
 uos tuos

DANIELIS IX.

Obscuro domine deus
magne & terribi-
lis, custodiens pa-
ctum & misericor-
diam diligentibus
te, & custodienti-
bus mandata tua.

Peccauimus, &
iniquitatē fecimus
& impie egimus,
& rebellauimus,
& recessimus a
mandatis tuis &
iudicijs tuis.

Et non obediui-
mus seruis
tuis

אֲנַחְנִי
אֱלֹהֵי הָאֵל

הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא

שֹׁמֵר הַבְּרִית

וְהַחֲסִיד לְאַהֲבֵי

וְלִשְׁמֹרֵי מִצְ

וּמִצְוֹתֶיךָ

חַטָּאוּ וְעָשׂוּ

וְחָרְשׁוּ עֲוֹנוֹ וְיָמִ

וּמִבְּרָחוּ וְקִסְרוּ

מִמִּצְוֹתֶיךָ וְיָמִ

וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ

וְלֹא שְׁמַעְנוּ
אֶל-עֲבָדֶיךָ

τῶν προφητῶν, οἱ ἐλά-
 λουν ἐν τῷ ὀνόματί σου
 πρὸς τὰς βασιλεῖς ἡ-
 μῶν, καὶ ὀρχοντάς ἡμῶν
 καὶ πατέρας ἡμῶν, καὶ
 πρὸς πάντα τὸ λαόν σου
 τῆς γῆς. σοὶ κύριε ἡ δικαιο-
 σύνη καὶ ἡμῖν ἡ σωτηρία
 τοῦ προσώπου. καὶ
 νῦν κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν,
 ὃς ἐξήγαγες τὸ λαόν σου
 ἐκ γῆς αἰγύπτου ἐν χειρὶ
 κραταιᾷ, καὶ ἐποίησας
 σεαυτῷ ὄνομα

prophetas qui
 loquebantur
 in nomine tuo
 ad reges no-
 stros, & prin-
 cipes nostros
 & patres no-
 stros, & ad o-
 mnem popu-
 lum terræ.

Tibi domi-
 ne iustitia, &
 nobis confu-
 sio faciei.

Et nunc do-
 mine deus no-
 ster, qui edu-
 xisti populū
 tuum de ter-
 ra Aegypti,
 in manu for-
 ti, & fecisti ti-
 bi ipsi nomen

prophetis qui locuti sunt in nomine tuo, regibus nostris, principibus nostris, & patribus nostris, & omni populo terræ. Tibi domine iustitia, nobis autem pudor faciei.

Et nunc domine deus noster, qui eduxisti populum tuum de terra Aegypti in manu forti, & fecisti tibi nomen

הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר
דִּבְּרוּ בְּשִׁמְךָ
אֶל-מְלָכֵינוּ שְׁרֵינֵנו
וְאַבְתֵּינוּ
וְאֵל כָּל-עַם
הָאָרֶץ : לָךְ
אֱלֹהֵי הַצְדָּקָה
וְלָנוּ בְּשֵׁה הַפְּנוּיִם : וְעַתָּה
אֱלֹהֵי אֱלֹהֵינוּ
אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ
אֶת-עַמְּךָ מִן
מִצְרַיִם מִצְרַיִם
בְּיָד חֲזָקָה וְתָפַעַשׁ-לָךְ שֵׁם

ὥς ἡ ἡμέρα αὕτη. ἡμῶς
 το μερ ἡνομήσαμεν ἡδὲ
 κήσαμον. Κύριε ἐν πά-
 σῃ ἐλεημοσίᾳ σου ἀπε-
 στραφήτω δὴ ὁ θυμός σου
 ἐκ τῆς ὀργῆς σου ἀπὸ τῆς πό-
 λεώς σου ἱερουσαλήμ. ὅ-
 ρος ἀγία σου, ὅτι ἡμῶς το
 μερ ἐν ταῖς ἀσυνήτοις ἡ-
 μῶν καὶ πατέρων ἡμῶν
 ἱερουσαλήμ, καὶ ὁ λαός
 σου εἰς ὀνειδισμόν ἐγένε-
 νετο ἐν πᾶσι τοῖς πῦρι-
 κήλοις ἡμῶν. Καὶ νῦν

sicut dies hec.
 Peccauimus,
 iniqu fecimus,
 iniuste egimus.
 Dñe in omni
 misericordia tua
 auertatur ob-
 scro furor tu-
 us & ira tua
 a ciuitate tua
 Hierusalē mō
 te sancto tuo,
 quia peccauimus
 in iniqui-
 tatibus nr̄is,
 & patrū no-
 strorum Hie-
 rusalem, et po-
 pulus tuus in
 opprobriū fa-
 ctus est in o-
 mnibus quæ
 in circuitu no-
 stro, Et nunc

secundum diē hanc. כיום הזה הט
 Peccauimus, impie חטאנו רשענו
 egimus. Domine אלהינו ככל-
 secundū omnes in צדקתך ישוב-
 stitias tuas auerta ואלא אפס נחמתיך
 tur obsecro furor מעירך ירושלם
 tuus & ira tua חר ערשך כי
 à ciuitate tua Ieru בחטאינו רב
 salaim, monte san ובעוונות אב
 cto tuo. Quia pro אבותינו ירו
 pter peccata no- ירושלם ועמך
 stra, & iniquita- להרפה לבל--
 tes patrū nostro סביבתינו
 rū, Ierusalaim & נעמתי
 populus tuus in op
 probriū sunt cum
 ctis in circuitu no-
 stro. Et nunc

εἰσάκουσον κύριε ὁ θεός ἡ- exaudi dñe
 μῶν τ' προσευχῆς, τ' δ' ὅ- deus noster
 λος σου καὶ τ' δεήσεων αὐτ', orationē ser-
 καὶ ἐπιφανομὶ πρόσω- uī tui & dep-
 πόν σου ὑπὸ τ' ἁγίασμά- catiōes eius
 σου τ' ἐκκομῆν ἐνέμ σου κύ- & ostēde fa-
 ριε. κλίνου ὁ θεός μου δ' ciem tuā sup
 οὖς σου καὶ ἀκούσον, ἀνοιξομ' sanctuarium
 τ' ὀφθαλμούς σου ἐπ' αὐ- tuum deser-
 τὸν ἀφανισμόν ἡμῶν καὶ tū ppter te
 τ' πόλιν σου ἐφ' ἧς ἐπι- dñe. Inclina
 κέκληται δ' ὀνομά σου deus meus
 ἐπ' αὐτῆς, ὅτι οὐκ ἐπὶ aurē tuā &
 τοῖς δικαιοσύναις ἡμῶν audī, aperi o-
 culos tuos et
 uide defola-
 tionē nostrā
 & ciuitatis
 tuæ, sup quā
 inuocatū est
 nomē tuū su-
 per eā, quia
 non in iusti-
 tijs nostris

audi deus noster
orationē seruitui,
et deprecationes
eius, et illustra fa-
ciem tuam super
sanctuarium tuum
quod desolatum
est propter do-
minum.

Inclina deus meus
aurem tuam, et au-
di, aperi oculos tu-
os, et uide desola-
tiones nostras, et
ciuitatis, super quā
inuocatum est no-
men tuum.

Quia non in
iustitijs nostris

שָׁמַע אֱלֹהֵינוּ
אֶל-תְּפִלָּתָךְ עַבְדְּךָ
עֲבָדֶיךָ וְאֶל-תְּ
תְּחִנּוֹתֵינוּ וְהֵאָר
פְּנֵיךָ עַל-מִקְדָּשְׁךָ
מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמַיִם
לְמַעַן אֲדַנִּי וְ

הִטָּה אֶל-חֵי אֲוֵנֶךָ
וְשָׁמַע בְּקֶחֱךָ עֵינֶיךָ וְרָאָה
שִׁמְמוֹתֵינוּ וְהֵאָר
וְהֵעִיר אֶשְׁרֵךְ
וְקָרָא שְׁמוֹךְ
עַל-יְהוָה בְּיָדֵינוּ
עַל-צָרֵינוּ תִּינֹנֵנוּ

ἡμεῖς ῥιπῆσμεν τὸν οἶ-	nos proici-
κτισμὸν ἡμῶν ἐνώπιόν	mus miserati
σου, ἀλλ' ἐπὶ τῷ οἰκτιρ-	onē nostrā in
μῶνι σου τοὺς πηλοὺς	cōspectu tuo,
κῆρυε. Εἰσακούσῃς κῆρυε,	sed in mise-
ἰλάσθη κῆρυε, πρόσχε	rationes tuas
κῆρυε, κρίνῃς κὴ μὴ ῥεο	multas domi
νίσκῃς ἐν ἐκέρῃ σου κῆρυε ὁ	ne Exaudi do
θεός μου, ὅτι ὃ ὄνομά	mine, placare
σου ἐπικέκληται ὑπὲρ τῆς	domine, attē-
πόλεως σου, κὴ ἐπὶ τὸν	de domie, fac
λαόν σου.	& ne tardaue
	ris propter te
	domine deus
	meus, quā no-
	men tuū inuo-
	catū est super
	ciuitatē tuā,
	& super po-
	pulum tuum.

prosternimus preces nostras corā te, sed in miserationibus tuis multis. Domine exaudi, domine parce, domine attende, & fac ne moreris propter te metipsum deus meus, quia nomē tuum inuocatum est super ciuitatem tuam, & super populum tuum.

אֲנַחְנוּ מִפִּילִים
תְּחַנּוּנוֹנוֹ לְפָנֶיךָ
כִּי עַל-רַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים: אֲדֹנָי
שְׁמֶעָה אֲדֹנָי
סֶלְחָה אֲדֹנָי
הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה
אֶל-תַּאֲחָר לִמִּי
לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי
כִּי-שָׁמַר נִסְתָּא
עַל-עִירָךָ וְעַל-
עַמֶּךָ:

Τίς θεός ὡσαύ-
 σύ; ἐξαίρων ἀδ-
 κίας καὶ ὑπερβαινών
 ἀσεβείας τοῖς κατὰ τοὺς
 ἡμεῖς, ἡ κληρονομία αὐ-
 τοῦ, οὐ σιωπῶν εἰς μέ-
 λους αὐτοῦ, ὅτι
 θελκτὸς ἐλέους ὄντις, αὐ-
 τοῦ ἐπιστρέψαι καὶ ἐκτε-
 ρῆσαι ἡμᾶς, κατακλίνου-
 τας ἀδικίας ἡμῶν, ἵνα
 ἀφ᾽ ἑξήκοντος εἰς τὰ ἑκα-
 τὸν ὅτι θαλάσσης πᾶσα

Q Vis de-
 us fir-
 cut tu?
 aulerens inig-
 tates, & tran-
 scendens im-
 pietates his q-
 reliqui sūt hæ-
 reditatis eius.
 Non cōstituit
 in testimoniū
 iram suā, quia
 uolens mīseri-
 cordiam est.
 Ipse reuerte-
 tur & misere-
 bitur nostri,
 demerget inig-
 tates n̄ras,
 & proicietur
 in profunda
 maris omnia

MICHEAE VII:

Q Vis deus si
cut tu? par
cens iniquitati, &
trāsiens super præ
uaricationem re=
sidui hæreditatis
sue. Non tenuit in
seculum furorem
suum, quoniā uult
misericordiā ipse.

Reuertetur, mi=
serebitur nostri,
subijciat iniquita=
tes nostras, &
proijciat in pro=
funda maris
omnia

מִי-אֵל
כְּמוֹךָ
נִשְׂא עֵינָיו וְעֵבֶר
עַל-פֶּשַׁע לֹשׁ
לְשֹׂאֲרֵיתָ נָח
נִחַלְתָּ לָא--ה
הַחַיִּים לְעַד א
אִפּוֹ כִי-תִפְּצֶה
חֶסֶד הָרֵא
יִשׁוּב יִרְחַמְנוּ
יִכְבּוֹשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ
וְתִשְׁלִיךְ בַּמַּ
בְּמִצּוֹלוֹת
יָם בָּל-

αἱ ἁμάρτια ἡμῶν, ὥστε	peccata nra.
ἀληθεύει ὁ θεὸς Ἰακώβ,	Dabit ueri-
ἐλεᾷ ὁ θεὸς ἀβραάμ,	tatem Iacob,
καθὼς ὥμοσεν τοῖς πα-	misericiā
τέράσι ἡμῶν καὶ ταῖς ἡ-	Abraam, si-
μέραις ταῖς ἐμπροσθεν.	cut iurauit pa-
	tribus nostris
	iuxta dies
	priores.

ABACVC III.

Εγὼ γὰρ ἐν ᾧ κυρίῳ	Ego autem
ἀγαλλιάσομαι, ἐν φρονίᾳ	in domino ex-
νήσομαι ὑπὸ τοῦ θεοῦ σω-	ultabo, gau-
τῆς σωτηρίας μου.	debo super
	deo salutari
	meo.

peccata nostra.

Dabis ueritatem
Iahacób, miseri=
cordiã Abrahám,
quam iurasti patri
bus nostris à die=
bus antiquis.

חַטָּאתָם : חַתָּן
אֵמֶה לִיעֲקֹב
חֶסֶד לְאַבְרָהָם
אֲשֶׁר-וְשָׁבַעְתָּ
לְאַבְתָּיו מִי
מִיָּמֵי קֶדֶם :

ABACVC III.

Ego autem in do=
mino exultabo, &
letabor in deo sa=
lutari meo.

וְאֲנִי בִיהוָה
אֶעֱלֶזָּה אֲגִילָּה
בְּאֱלֹהֵי יִשְׁעִי :

DECEM PRAE
NI, QVAE SCRIBI
IN EXODO

ΚΑὶ ἐλάλησέ κιν=
ρισ, πάντας τῆς
λόγους τούτους, λέγων,
Εγώ εἰμι κύριος ὁ
θεός σου, ὅστις ἐξήγα=
γόν σε ἐκ γῆς αἰγύπτου
ἐξ οἴκου δουλείας.

Οὐκ ἔσονται σοι θεοὶ
ἕτεροι πλὴν ἐμοῦ.

ET locu-
tus est
dñs om-
nes sermones
hos, dicens,
Ego sum do-
minus deus tu-
us, qui eduxi
te de terra Ae-
gypti, de do-
mo servitutis.

Non erunt
tibi dei aliī
præter me.

CEPTA DOMI

PTA HABENTVR

CAP. XX.

ET locutus
est deus o=
mnia uerba ista,
dicendo:

Ego dominus
deus tuus, qui e=
duxi te de terra
Aegypti, è domo
seruorum.

Non erunt ti=
bi dij alij co=
ram me.

וַיֹּאמֶר

אֱלֹהִים אֲתָּ בָל-

הַבְּבָרִים הָאֵלֶּה

לִמֹּר ! אֲנֹכִי

יְהוָה אֱלֹהֶיךָ א

אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ

מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם

מִבְּנֵי עַבְדִּים !

לֹא יִהְיֶה לְךָ,

אֱלֹהִים אֲחֵרִים

עַל-פָּנַי !

Οὐ κτίσεις εἰδωλόν
 εἰδωλον, οὐδὲ πάντας
 ὁμοιώματα, ὅσα ἐν τῷ οὐ
 ρανῷ ἄνω, ἢ ὅσα ἐν τῇ
 γῇ κάτω, ἢ ὅσα ἐν
 τοῖς ὕδασι ὑπὲρ κάτω τῆ
 γῆς. Οὐ προσκυνήσεις
 αὐτοῖς, οὐδὲ μὴ λατρεύ-
 σεις αὐτοῖς. Εγὼ γάρ
 εἰμι κύριος ὁ θεός σου,
 θεός ἡλωτῆς ἀφ' ἰδίου
 ἀμνηστίας πατέρων ἐπὶ
 τέκνα ἡμῶν τρίτῳ ἢ
 τετάρτῳ γενεᾷ τοῖς

Non facies
 tibi idolum,
 neq; ullius si-
 mulachrum,
 quaecunq; in
 coelo sursum,
 & quaecunq;
 in terra deor-
 sum, & quae-
 cūq; in aquis
 sub terra.

Non adora-
 bis eos, neq;
 seruiēs eis.

Ego enim sum
 dominus de-
 us tuus, deus
 zelotes, red-
 dens peccata
 patrum in fi-
 lios in terti-
 am & quar-
 tam genera-
 tionem

P R A E C E P T A.

Non facies tibi sculptile, & omnem similitudinem quæ in cælo sursum, & quæ in terra deorsum, & quæ in aquis subter terram.

Non incruabiste eis, neq; colles ea, quia ego dominus deus tuus, deus æmulator, uisitans iniquitatem patrũ super filios, super tertios, & super quartos

לֹא-תַעֲשֶׂה לָּךְ
פֶסֶל וְכָל-חַמּוּצָה
אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם מִ
מִמָּעַל וְאֲשֶׁר בַּ
בְּאֶרֶץ מִתַּחַת וְ
וְאֲשֶׁר בַּמַּיִם מִ
מִתַּחַת לָאָרֶץ
לֹא-תִשְׁתַּחֲוֶה לֵ
לֵיִם וְלֹא-תַעֲבֹדֵם
כִּי אֲנֹכִי יְהוָה אֵל
אֵל-חַי וְאֵל קַיָּא
פָקֵד עֲוֹן אָבִתָּע
עַל-בְּנֵים עַל-שְׁ
שְׁלֵשִׁים וְעַל-רִבְעִים

μισοῦσί με, καὶ πρὶ ὧν odio habenti
 ἔλεος εἰς χιλιάδας bus me, & fa-
 τοῖς ἀγαπῶσί με, καὶ ciēs misericor-
 τοῖς φυλάσσουσιν τὰ προ diā in millia-
 σάγματά μου. Οὐ λήψη ria diligentibus me & ser-
 δ' ὄνομα κυρίου τοῦ θεοῦ vantibus pre-
 σου ὑπὲρ ματαίῳ, οὐδ' ceptam me.
 μὴ καθαρίσῃ κενὸς τὸν Non accipies
 λαμβάνοντα δ' ὄνομα nomen do-
 αὐτοῦ ἐπὶ ματαίῳ. Memento mini dei tui in
 οὐκ ἐστὶν ἡμέρα ἡ σάββατον sancti- ficare eum.
 των ἁγιάζοντων αὐτήν, ἐξ Sex diebus
 ἡμέρας ἐργῶν, καὶ πρὶς οὗ operaberis,
 πάντα τὰ ἔργα σου. & facies oia
 opera tua,

P R A E C E P T A .

odientibus me,
 & faciens miſe-
 ricordiam muli-
 bus diligentibus
 me, & custodiē-
 tibus præcepta
 mea. Non aſu-
 mes nomen dñi
 dei tui in uanū:
 quia non munda-
 bit dñs eum qui
 acceperit nomē
 eius in uanum.

Memento diei
 ſabbati ad ſan-
 ctificandū eum.

Sex diebus ope-
 raberis, & faci-
 es ōne opus tuū.

לִשְׂנֹאֵי : וְעָשִׂה
 חֶסֶד לְאֻלְפִים לְ
 לְאַהֲבֵי וּלְשֹׂמְרֵי
 מִצְוֹתַי : לֹא
 תִשָּׂא אֶת-שֵׁם--
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְ
 לְשׁוֹנָא בִּי לֹא יִגְ
 יַנְקֶה יְהוָה אֶת אֶ
 אִשֶּׁר-יִשָּׂא אֶת-
 שְׁמוֹ לְשׁוֹנָא :

זָכוֹר אֶת-יוֹם
 הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ :
 שֵׁשֶׁת יָמִים
 תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ בְּ
 כָל-מְלֶאכֶתְךָ :

τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ
 σάββατα κυρίῳ τῷ θεῷ
 σου, οὐ ποιήσεις ἐν αὐτῇ
 πᾶν ἔργον σου καὶ ὁ υἱός σου
 καὶ ἡ θυγάτηρ σου, ὁ παῖς
 σου, καὶ ἡ παιδίσκη σου, ὁ
 βοῦς σου, καὶ τὸ ὑπὸ ζυγίου
 σου, καὶ πᾶν κτήνός σου, καὶ
 ὁ προσήλυτος ὁ πρὸς ἡ
 ἐν σοί. Ἐν δὲ ἑξ ἡμέραις
 ἐποίησε ὁ θεὸς τὸ οὐρανὸν καὶ
 τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν
 καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς,
 καὶ κατέπαυσε τῇ ἡμέρᾳ

At die septi-
 ma sabbata
 domino deo
 tuo.

Non facies in
 ea omne opus
 tu & filius tu-
 us & filia tua,
 feruus tuus et
 ferua tua, bos
 tuus & subiu-
 gale tuum, &
 omne iumen-
 tum tuum, &
 aduena habi-
 tans in te.

In sex enim
 diebus fecit
 dominus coe-
 lum & terrā
 & mare, & o-
 mnia quæ in
 eis, & requie-
 uit die

Et die septimo
sabbatum domi-
no deo tuo.

Nō facies omne
opus tu & filius
tuus, & filia tu
a, seruus tuus,
& ancilla tua,
& iumentum tu
um, & peregri-
nus tuus, qui in-
tra portas tuas.

Quia sex die-
bus fecit domi-
nus cælum &
terram, mare, et
omne quod est in
eis, & requie-
uit die

וַיֹּזֶם חֲשֶׁבֶי עֵי
שַׁבָּת לַיהוָה א
אֶל־תֵּיב לֹא־ תַע
תַּעֲשֶׂה כָל־ מַל
מִלֵּאכָה אֲתָהּ ו
וּבְנֶךָ וּבִתֶּךָ עַב
עֲבָדָךָ וְאֻמָּתָךָ
וּבְהֵמָתָךָ וְגֵרְךָ
אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ
כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים
עָשָׂה יְהוָה אֶת־
הַשָּׁמַיִם וְאֶת־
הָאָרֶץ אֶת־ הַיָּם
וְאֶת־ כָּל־ אֲשֶׁר־
בָּם וַיָּנוּחַ בַּיּוֹם

τῇ ἐβδόμῃ, διὰ τὸτο εὐ
 λόγησε κύριος. ὅτι ἡμέ
 ρα πλὴν ἐβδόμῃ, καὶ
 ἡγίασε αὐτήν. τίμα τὸν
 πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα
 σου, ἵνα εὖ σοι γένηται
 καὶ ἵνα μακροχρόνιος
 γένη ὑπὲρ τὴν γῆν τὴν ἀγα
 θήν, ἥς κύριος ὁ θεός σου
 εἰδώςί σου. Οὐ φονεύσεις
 οὐ μοιχεύσεις. Οὐ κλέ
 ψεις. Οὐ ψευδομαρτυρή
 σεις καὶ τὸ πλῆσιόν σου
 μαρτυρίαν ψεύδῃ.

septima, pro
 pter hoc bene
 dixit dñs diē
 septimam, &
 sanctificauit
 eam. Honora
 patrem tuum
 & matrē tuā,
 ut bene tibi
 sit, & ut lon
 gæus sis su
 per terrā bo
 nam, quā dñs
 deus tuus dat
 tibi. Non oc
 cides. Non
 mœchaberis
 Non furabe
 ris. Non fal
 so testificabe
 ris cōtra pro
 ximum tuum
 testimonium
 falsum.

septima, ppter=
ea benedixit do=
minus diei sabba=
ti, & sanctifica=
uit illum.

הַשְּׁבִיעִי עַל-כֵּן
בֵּרַךְ יְהוָה אֶת-
יוֹם הַשַּׁבָּת
וַיְקַדְּשֵׁהוּ |

Honora pa=
trem tuum, &
matrem tuam,
ut prolongentur
dies tui super ter=
ram, quam dñs
deus tuus dat ti=
bi. Nō occides.

כָּבוֹד אֶת-אָבִיךָ
וְאֶת-אִמְךָ לְמַעַן
יִאָרְכּוּ יְמֶיךָ
עַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ |

Non cōmittes
adulteriū. Nō
furaberis. Nō
testificaberis in
p̄ximū tuū testi=
moniū mendax.

לֹא תִרְצַח |
לֹא תִגְזֹל |
לֹא תִנָּשֵׂא |
לֹא תַעֲנֶה בְרֵעֲךָ
עַד שֶׁקֶר |

Οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίου σου, οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίου σου. οὐδὲ τὸν ἀγρόν αὐτοῦ, οὐδὲ τὸν ποταμὸν αὐτοῦ, οὐδὲ τὴν παιδίον αὐτοῦ οὔτε τὸν βοῦν αὐτοῦ, οὔτε τὸν ὑπεζυγίον αὐτοῦ, οὔτε παντὸς σκεύος αὐτοῦ, οὔτε ὅσα ἔστιν πλησίον σου ὅσα ἐστὶ.	Non concupi- sces uxorem proximi tui, non concupi- sces domum proximi tui, neque agrum e- ius, neque ser- uum eius, ne- que ancillam e- ius, neque bo- uem eius, ne- que subiugale eius, neque om- nem supelle- ctilem eius, neque quaecun- que proximi tui sunt.
---	--

P R A E C E P T A .

Non desiderabis לא תחמור בית
domum amici tui, רעב לא תחמור
nō desiderabis uxorem amici tui, neq; אשת רעב
seruum eius, neq; ועבדו ותאמיתו
ancillam eius, neq; ושורדו תחמורו
bouem eius, neq; וכל אשר
asinum eius, neq; לרעב
omnia quae ami-
co tuo.

I O A N N I S X I X .

Scriptit autem & titulum Pilatus,
& posuit super crucem. Erat
autem scriptum

ישוע נוצרי מלך יהודים

Ἰησοῦς Ναζαρενῶς βασιλεὺς Ἰουδαίων.

Iesus Nazaræus rex Iudæorum.

ἤγειρε ὁ θεὸς ἰσραὴλ ὥς
 ἐξήγαγε τὸν λαόν
 σου ἐκ γῆς αἰγύπτου
 ἐν χειρὶ κραταιᾷ, ἐν
 σημαείοις ἐν τέρασιν καὶ ἐν δύε
 νάμει μεγάλη καὶ ἐν βραχίονι ὑψη
 λῷ, καὶ ἐπρήνθας σεαυτῷ ὄνομα ὡς
 ἡ ἡμέξα αὐτῆς, ἡμάςτομεν, ἡσεοήσα
 μεν, ἡδ' ἡκούσαμεν κύριε θεὸς ἡμῶν
 ἐπὶ πᾶσι τοῖς διανοώμασίμ σου, ἀπε
 γραφίτω ὁ θυμός σου ἀφ' ἡμῶν, ὅτι
 κατελείφθημεν ὀλίγοι ἐν τοῖς ἔθνε
 σιν οὗ διέσωσας ἡμᾶς ἐκ χειρὸς αἰγύπτου

Omine deus
Israel, q̄ eduxi-
sti populū tuū
de terra Aegy-
pti ī manu for-

ti & in signis, & in porten-
tis, & in uirtute magna, &
in brachio excelso, & fecisti
tibi nomen sicut dies hęc.
Peccauimus, impie egimus
inique fecimus dñs deus no-
ster super oībus iustificatio-
nibus tuis. Auertat̃ furor
tuus à nobis, quia derelicti
sumus pauci in gētibus ubi
dispersisti nos illuc. Exaudi

κύριε ὁ θεὸς προσομιλήσῃς ἡμῶν Ὁ ὁ δὲ
 σιωπῇ ἡμῶν, καὶ ἐξελεῖς ἡμᾶς, ἐν ἐκείνῃ
 σου, καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν χάρις καὶ πρὸς ὅσον
 τῷ ἀπεκρίσάντων ἡμᾶς, ἵνα γινώσκω
 πάντα ἡ γῆ ὅτι σὺ εἶ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν,
 ὅτι ὁ ὄνομά σου ἐπεκλήθη ἐπὶ Ἰσραὴλ
 Ὁ ὁ ὡς γὰρ αὐτοὶ. κύριε
 κατίσθης ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ ἁγίου σου, Ὁ
 ἐν νόκῳ εἰς ἡμᾶς, κλίνον κύριε οὐρανὸν
 σου καὶ ἀκροῖσθαι καὶ ἀνοίξαι κύριε τοὺς
 ὀφθαλμούς σου καὶ ἴδε ὅτι οὐχὶ οἱ περ
 θνήσκουσιν ἐν τῷ ὄντι ὅς ἐστιν ἐλπίς σου
 πάντες αὐτῶν ἀπὸ τῶν ἀπλάγχθων
 αὐτῶν ὡς σὺ ὁ θεὸς καὶ ὁ δίκαιός σου

dñe orationem nostram &
 deprecationem nostrā, & li-
 bera nos ppter te, & da no-
 bis gratiam ante faciē trans-
 migrare facientium nos, ut
 sciat oīs terra quia tu es dñs
 deus noster, quia nomē tuū
 inuocatū est super Israël &
 super genus eius. Domine
 respice de domo sancta tua,
 & cogita in nos, inclina dñe
 aurem tuā & audi, & aperi
 dñe oculos tuos & uide, q̃a
 nō mortui in inferno quo-
 rū assumptus est spiritus eo-
 rū à uisceribus suis dabunt
 gloriam & iustificationem

ὅτι κυρίως, ἀλλ' ἡ ψυχὴ ἡ λυτῶμεν
 ὑπὸ τοῦ μέγεθος ὁ βασιλεὺς κῆπτον
 ὁ ἀδυνάτωρ καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ ἐκλείε
 πιντες καὶ ἡ ψυχὴ ἡ πεινῶσα δῶσε
 σὺν σοὶ δόξα καὶ δικαιοσύνη καὶ
 ρε, ὅτι οὐκ ἐπὶ τὰ δικαιώματα τῶν
 πατέρων ἡμῶν ὁ τῶν βασιλέων ἡ
 μῶν ἡμεῖς καταβάλλομεν τὸ ἔλεος
 ἡμῶν καὶ πρόσωπόν σου κύριε ὁ θεὸς
 ἡμῶν, ὅτι ἐνῆκας τὸν θυμόν σου καὶ
 τὸ ὀργίζῃς εἰς ἡμᾶς καθάπερ ἐλά-
 λησας ἐν χειρὶ τῶν πατέρων σου
 τῶν προφητῶν.

domino, sed anima trīstis super magnitudine, quę uadit curua & infirma, & oculi deficientes, & anima esuriens dabunt tibi gloriam & iustitiam domine. Quia non super iustificationes patrū nostrorum & regum nostrorum nos fundimus misericordiā nostram ante faciem tuam domine deus noster: quia immisisti furorem tuū & iram tuam in nos, sicut locutus es in manu seruorum tuorum prophetarum.

Κύριε παντοκράτωρ ὁ θεὸς ἰσ-
 ραήλ, ψυχὴ ἐν σενούῃς καὶ πνεῦ-
 μα ἀκροῦ ὧν κέντρα γὰρ πρὸς σε, ἀκ-
 σορ κύριε καὶ ἐλέησορ, ὅτι θεὸς ἐλεή-
 σωρ εἶ καὶ ἐλέησορ, ὅτι ἡμᾶς το μὲν
 ἐναντίορ σε, ὅτι σὺ καθήμενος ἐν
 αἰῶνι, καὶ ἡμεῖς ἀπὸ γένεοι τὸ αἰῶ-
 να. Κύριε παντοκράτωρ ὁ θεὸς ἰσραήλ,
 ἀκσορ δὲ τῆς πρᾶσιχῆς τῆς τεθνη-
 κώτωρ ἰσραήλ, καὶ ὧν τῶν ἀμάρτα-
 νόντων ἐναντίορ σε, οἱ οὐκ ἔκωσαν τὴν
 φωνὴν κυρίῳ τῷ θεῷ αὐτῷ, καὶ ἐκολλήθη
 ἡμῖν τὰ κακά. Μὴ μνησθῆς ἀσέβει-
 ῶν πατέρων ἡμῶν, ἀλλὰ μνησθῆαι

CAP. III.

Domine omnipotens
 deus Israël, anima in
 angustijs & spiritus anxius
 clamauit ad te. Audi dñe &
 miserere, quia deus miserē-
 cors es: & miserere, quia pec-
 cauimus coram te: quia tu
 sedēs in æternū, & nos per-
 euntes in seculū. Dñe omni-
 potēs deus Israël, audi iam
 oronē mortuorū Israël, et fi-
 liorū eorū q̄ peccāt corā te,
 qui nō audierunt uocē dñi
 dei sui, & adhæserūt nobis
 mala. Ne memineris iniquita-
 tū patrū nr̄orū, sed memēto

χερσὶν σου καὶ ὀνόματός σου ἐν τῷ
 καὶ ὡς τὸ ἴδιον, ὅτι σὺ κύριε ὁ θεὸς ἡ-
 μῶν, καὶ ἀνέσωμίνί σε κύριε, ὅτι διὰ
 τὸ τοῦτο ἔδωκας τὸ φόβον σου ὑπὲρ ἡμῶν
 διὰ τοῦτο ἡμῶν τὸ ἐπικαλεῖσθαι τὸ ὄνομά
 σου ὅτι ἀνέσωμίνί σε ἐν τῇ ἀποικίᾳ
 ἡμῶν, ὅτι ἀπεστέψαμεν ἐπὶ ἡμῶν
 ἡμῶν πᾶσαν ἀδικίαν πατέρων ἡμῶν
 καὶ ἡμῶν ἡμαρτηκότων ἐναντίον σου. Ἰδοὺ
 ἡμεῖς σήμερον ἐν τῇ ἀποικίᾳ ἡμῶν
 οὐκ ἐξομολογήσασθαι ἡμᾶς ἐκείνῳ εἰς ὅσον
 μοῖρ καὶ εἰς ἀνάμνησιν ὅφλησιν καὶ
 πάσας τὰς ἀδικίας τῶν πατέρων ἡμῶν
 οἱ ἀπέστησαν ἀπὸ κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν.

manus tuæ & noīs tuī in tē
 pore hoc, q̄a tu dñs deus no
 ſter, & laudabimus te dñe,
 q̄a p̄pter hoc dedīſti timo
 rē tuū in cordibus noſtris,
 ut inuocemus nomen tuū,
 & laudemus te in transmi
 gratiōe noſtra, quia auerti
 mus ſuper cor noſtrū oēm
 iniquitatē patrū noſtroꝝ q̄
 peccauerunt coram te. Ecce
 nos hodie in trāsmigratiōe
 n̄ra, quo diſperſiſti nos illic
 in impropriū & in maledi
 ctionē, & in debitū ſecundū
 oēs iniquitates patrū n̄roꝝ
 q̄ receſſerūt à dño deo n̄ro.

ECCLESIASTICI

Ελέησον ἡμᾶς, δέωποτα ὁ θεός
 πάντων, ἢ ἐπιέλεσον, ἢ ἐπι-
 βαλε τὸν φόβον σου ἐπὶ πάντα τὰ
 ἔθνη τὰ μὴ ἐκζητῶντά σε. Ἐπαρο-
 τὶν χεῖρά σου ἐπ' ἔθνη ἀλλότρια, ἵδ' ἐ-
 τωθῇ τὸ δαυασεῖαί σου, ὥπως ἐνώ-
 πιον αὐτῷ ἡγιασθῇς ἐν ἡμῖν οὕτως
 ἐναντίον ἡμῶν μεγαλιθύνῃς ἐν
 αὐτοῖς. καὶ ὑπὸ γνώτωσάν σε καθά-
 πρ' ὅτι ἡμεῖς σε ἐγνωμεν. οὐ γὰρ οὐκ ἔστι
 θεός πλὴν σου κύριε, ἐγκαινίσωμεν
 μεῖα, ἢ ἀλλοίωσον θαυμάσια, δόξα
 σου χεῖρα ἢ βραχίονα δειόμ, ὥπως

XXXVI.

Miserere nostri dñe de
 us omniũ, & respice,
 & immitte timorẽ tuĩ sup
 oēs gentes nō exquirentes
 te, Leua manũ tuã super gẽ
 tes alienas, uideãt potentiã
 tuam, sicut in conspectu eo
 rũ sanctificatus es in nobis.
 sic in conspectu nostro ma
 gnificeris in eis. Et cogno
 scant te, sicut & nos te co
 gnouimus. Quia nō est de
 us prater te domine, inno
 ua signa & immuta mirabi
 lia, glorifica manum & bra
 chium dextrum, ut

δ' ἰκνῶν) τὰ θαυμασιά σου. Ἐγερὸν
 θυμὸν ὃ ἔκχεε ὀργὴν, ἔπ' ὅσον ἀντίδι-
 κομὴν ἢ ἐκτεῖφορ ἐχθρόν. Σπένδου καὶ
 ῥὸν καὶ μνήσθητι ὀργῆς, καὶ ἐκδ' ἰκνη-
 σάσθωσάμ σοι τὰ θαυμασιά σου, ἐν
 ὀργῇ πυρὸς καταβρωθήτω ὁ σωζόμε-
 νος, καὶ οἱ κακοῦντες τὸν λαόν σου
 εὔροισιν ἀπώλειαν. Σώτειφορ κεφα-
 λαί, ἀρχόντων ἐθνῶν λεγόντων, οὐκ
 ἔστι πλὴν ἡμῶν. Σωάγαγε πάρε
 φυλαί, ἰακώβ, ὃ κατεκληρονόμηται
 αὐτοὺς καθὼς ἀπ' ὀργῆς. Ελέησον λαόν
 κύριε κεκλημμένον ἐπ' ὀνόματί σου, καὶ
 Ἰσραὴλ ἐν προτόγονοις ὀνόματι.

enarrent mirabilia tua. Excita furorē & effunde iram, tolle aduersariū, & contere inimicū. Accelera tempus, & memento iræ, & enarrentur tibi mirabilia tua, in ira ignis deuoretur qui saluatur, & male faciētes populo tuo inueniāt perditionem. Contere capita principum gentiū, dicentium, Non est præter nos. Congrega oēs tribus Iacob, & hæredita eos sicut ab initio. Misereere populi domine uocati in nomine tuo, & Israël quem primogenitum nominasti.

Οἰκτεροῦ πόλιν ἁγιάσματός σου
 ἱερουσαλήμ τόπῳ καταπαύσεώς σου.
 Πλῆροσιν αἵματι τὰ λόγια σου, ὅτι
 ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ σου τὸν λαόν σου. Δός
 μαρτύριον τοῖς ἐν ἀρχῇ κτίμασί σου,
 καὶ ἔγερσον προφήτας ἐπὶ ὀνόματί
 σου. Δός μισθόν τοῖς ὑπὲρ μίσῃσέ σε,
 καὶ οἱ προφῆταί σου ἐμπισθηνήτωσαν.
 Εἰσαύξασον κ/ριε δέουτως ὅτι οἰκετὶν
 σου ἡ πόλις ἡ ἐλογίαν ἀεισῶν πρὸς
 τὸν λαόν σου, καὶ γνώσονται
 πάντες οἱ ἐπὶ τῆ γῆς
 ὅτι σὺ κ/ριος ὁ
 αἰώνων.

Miserere ciuitatis sanctifica-
tionis tuæ Hierusalem, loci
quietis tuæ. Reple Sion, ex
tollere oracula tua, & à glo-
ria tua populum tuū. Da te-
stimoniū in initio creaturis
tuis, & suscita prophetas in
nomine tuo. Da mercedem
sustinentibus te, & prophe-
tę tui fidem habeāt. Exaudi
domine deprecationem ser-
uorum tuorum secundū bene-
dictionē Aaron de populo
tuo, & cognoscent oēs qui
super terrā, quoniam tu do-
minus seculorum.

Κύριε πάτερ Ἐλθέ ζῶνς με,
 μετεωρισμὸν ὀφθαλμῶν μὴ
 μοι δῶς, καὶ γιγαντώδην ψυχὴν ἀπό
 σκισον διαπαντός ἀπὲρ δούλων σου.
 ἐλπίδας κενὰς καὶ ἐπιθυμίας ἀπό
 σρεφοῦ ἀπὸ ἐμῶν, καὶ ἰσχυρίσῃς τὸν θέ
 λοντά σοι δούλευσθαι διαπαντός, καὶ
 λίαν ἄρεξις Ἐσυνεσιασμός, μὴ κα
 ταλαστέωσάμ με, καὶ ψυχὴ ἀναυδῆ
 μὴ πᾶσα δῶς με τὸν οἰκέτιόν σου.

Εξομολογήσομαί σοι κύριε βα
 σιλεῦ, Ἐάνέσω σε θεὸν ἢ σω

Domine pater & deus
uitæ meæ, extollentiã
oculorũ ne mihi dederis, &
giganteã animã amoue sem-
per à seruis tuis, spes inanes
& concupiscentias auerte à
me, & tenebis uolẽtem tibi
seruire semper, uentris ap-
petitus & cõcubitus ne cõ-
prehendant me, & animę ir-
reuerenti ne tradas me ser-
uum tuum.

Confitebor tibi domi-
ne rex, & laudabo te
deum salua-

EX ECCLESIASTICO.

τῆς α' μου. Εξομολογῶμαι τῷ ὀνόματι
 τῷ σ' ὅτι σκεπασῆς καὶ βοηθῆς ἐγγύς
 μοι, ὅτι ἐλυτρώσω τὸ σῶμά μου ἐξ ἁ-
 πωλείας καὶ ἐκ παγίδος διαβο-
 λῆς γλώσσης, ἀπὸ χειλέων ἐργαζομέ-
 νων ψεύδους, καὶ ἐναντὶ τῶν ἀνδρακώ-
 των μοι ἐγγύς βοηθός, καὶ ἐλυτρώσω
 με καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἐλπίδων τῷ ὀνό-
 ματός σου, ἐκ βρυγμῶν ἐτοιμῶν εἰς
 βῆμα, ἐκ χειρὸς ζητούντων τὴν ψυ-
 χὴν μου, ἐκ πλειόνων θλίψεων ὧν
 ἔρχομαι, ἀπὸ πανιγμῶν πυρὸς κυκλόθεν,
 ἐκ μέσων πυρὸς οὐκ ἐξέκαυσται, καὶ ἐκ
 ἐσθίων κοιλίας; καὶ ἀπὸ γλώσσης

torem meum. Cōfiteor no-
 mini tuo, qm̄ p̄tectōr & ad-
 iutor factus es mihi, & rede-
 misti corpus meū à p̄ditiōe,
 & à laqueo calūniæ lingue,
 à labijs operantiū mēdaciū,
 & contra aduersarios meos
 factus es adiutor, & redemi-
 sti me scđm multitudinem
 mīscđiē nōistui à rugitibus
 paratis ad escam, de manu
 quērētīū animā meā, de mul-
 tis tribulatiōibus q̄s habui,
 à suffocatione flāmæ in cir-
 cuitu, de medio ignis non
 sum æstuatatus, & de profun-
 ditate uentris, & à lingua

EX ECCLESIASTICO.

ἀκαθάρτος ἡγὼ ἐκ λόγου φθόνου βα-
 σιλῆς διαβολῆς ἐκ γλώσσης ἀδίκου.
 ἠγγισεν ἕως θανάτου ἡ ψυχὴ μου, ὅ-
 τιν ἐξωὴ μου ἡμ' ἐγγὺς ἔσθ' κατατάττω.
 Περὶ ἐχθροῦ με πάντοτε, καὶ οὐκ ἤμ-
 ὁ βοκθῶν. ἐνέβλεπον εἰς ἀντίληψιν
 ἀνθρώπων καὶ οὐκ ἤμ, καὶ ἐμνήσθην
 ὅτι ἐλέησας κύνες καὶ τ' ἐργασίῃς ταύ-
 τας ἀπὸ αἰῶνος. ὅτι ἐξαίρητοὺς ὑπε-
 ρβύοντες, ὅτι σώζεις αὐτοὺς ἐκ χε-
 ρῶν ἐχθρῶν, καὶ ἀνύψωθ' αὐτὸν ὀργῆς
 ἰκετεῖόν μου, ὅτι ὑπὲρ θανάτου ῥύσεως
 ἐθέλω. καὶ ἐπεκονεσάμην κυρίου
 πατήρα κυρίου μου μὴ ἐγκαταλιπεῖν

EX ECCLESIASTICO.

immunda & à uerbo mēda
cij regi calūnia à lingua in-
iusta. Appropinquauit usq;
ad mortem aīa mea, & uita
mea erat ppe infernū infi-
mū. Circūdederūt me undi-
q; & non erat adiutor, inspi-
ciebam ad subsidiū hoīm, &
nō erat. Et memoratus sum
miscdīe tuę dñe, & opatiōis
huius à seculo. Qm̄ eruis su-
stinentes, & liberas eos de
manu inimicorū. Et exalta-
ui ab ira supplicationē meā
& p morte liberationē ro-
gauī. Et iuocaui dñm patrē
dñi mei, ut nō derelinquat

EX ECCLESIASTICO.

με ἐν ἡμέραις θλίψεως, ἐν καιρῷ ὑπὲρ
φάνωρ ἀφοκλήσεως. Αἰνέσω δ' ὄνομά
σε ἐν ἀελεχῶς καὶ ὑμνήσω σε ἐν ἔξο-
μολογήσει, καὶ εἰσκησάσθῃ ἡ δ' ἐκσίς
μα, ἔσωράς γὰρ ἡμᾶς ἐξ ἀπλείας, καὶ
ἐξείλυσ με ἐκ καιρῷ πηνηρῷ. Διατῷτο
ἐξομολογήσομαι καὶ αἰνέσω σε, ὦ
εὐλογήσω δ' ὄνομά σε κύριε.

C A P. X L I.

ὦ θάνατε ὡς πικρόν σε δ' μνη-
μόσυτον ἀνθρώπων ἐξελιγμένον ἐν
τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτῷ, ἀνδρὶ ἀπιδιαιτά-
τῳ καὶ εὐδοκίμῳ ἐν πᾶσι, καὶ

me in die tribulationis, in
tempore superbore destitu-
tionis. Laudabo nomē tuū
assidue, & collaudabo te in
confessione, & exaudita est
oratio mea, liberaſti enim
nos de perditione, & eruiſti
me de tpe iniquo. Propter
ea confitebor & laudabo te,
& bñdicā nomini tuo dñe.

CAP. XLI.

O MORS quàm amara
tui memoria homini pacifi-
ce uiuenti in his quæ sunt
eius, uiro quieto & prospe-
ro in omnibus, &

EX ECCLESIASTICO.

ἔτι ἰχθύοντι ἐπιδέξασθαι τροφὴν. ὦ θά
 νυτε καλὸν σοι ὡς κτίμα ὅτι ἐν ἀνθρώ
 πῳ ἐπιφορνέω καὶ ἐλασσονέω
 ἰχθύϊ. Εὗχαστο γάρ ἐστι πρὸς σωμνέω
 πρὸς πάντων, καὶ ἀποθεῖναι, καὶ ἀ
 ηρλωλεῖν τὴν ὑπερμονίαν. Μὴ εὐλα
 βῶς κτίμα θανάτου. Μνησθῆναι προτέ
 ρων σου καὶ ἐχάτω μετὰ τοῦτο ὅτι κτί
 μα σὴ ὅτι πρὸς ἀκρίβειαν. καὶ τί ἀπο
 νείμῃ ἐν εὐδοκίᾳ ὑψίστου; ἔπειτα δὲ ἔκα, ἔπει
 τα ἑκατόμ, ἔπειτα χίλια ἔτη, οὐκ ἔστιν ἐν αἰ
 ῶνι σου ἐλεγμός, ζωὴς.

adhuc ualentī accipere cibum. O mors bonū tuum iudiciū est hominī indigenti & diminuto uiribus, in ultima senectā constituto & occupato de oībus, & nō credenti, & ei qui perdidit expectationē. Ne timeas iudiciū mortis. Memen- to priorum te & ultimorū, hoc em̄ iudiciū tuæ carni à dño. Et quid recusas in beneplacito altissimī: siue decem, siue centum, siue mille anni, non est in inferno redargutio uitæ.

VIRTUTE DVCE,

COMITE FORTVNA.

